Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ — θαυμασία ψηφιδωτὴ Βυζαντινὴ εἰκὼν (μωσαϊκὸν) τῶν ἀ υ μ. Χ. αἰῶνος, σωζομένη, κάπως ἐφθαρμένη ὑπὸ τοῦ χρόνου, ἐπὶ «ἡμιχωνίου» τοῦ θόλου τοῦ Ν μήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δαφνίου, ἔξωθι τῶν Ἀθην

"THE BAPTISM" — Byzantine mosaic of 12th century at Monastery utside Athens.

Rev. Constantine Raptis
313 Bay St. P.O. Box 416
Tarpon Springs, FLA 1/61

LIBRARY of the
PATRIARCH ATHENAGORAS
ORTHODOX INSTITUTE
at the GRADUATE
THEOLOGICAL UNION

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ΄. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—JANUARY, 1960 ΑΡΙΘΜΟΣ 478

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America 10 East 79th Street, New York 21, N. Y Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE
SECRETARY:
REV. PHILIP KOUTOUFAS

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σοφίας Τουρνάκη: «Ἁπλὲς Ἱστορίες». Ἀθῆναι, 1957.

Θεαν. Παπαζόγλου-Μαργάρη: «Ἕνα Δάκρυ γιὰ τὸν Μπάρμπα Τζίμη». Ἀθῆναι, 1958.

Ἀχιλλέως Α. Σιάγκρη: «Βούδας — ὁ Νοσταλγούμενος Θεὸς Σωτήρ». Ἀθῆναι, 1953.

Αἰδ. Σεργίου Μ. Τεουλίδου: «Σὰν τὴ Σπίθα Κρυμμένη στὴ Στάκτη». Νέα Ὑόρκη, 1951.

Βλασσίου Α. Βλασσοπούλου, Δρ. Πανεπιστ. Γερμανίας, Καθηγ. Πανεπ. Ἀθηνῶν καὶ Καναδᾶ: «Ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμός». Ἀθῆναι, 1958.

Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους Βαρνάβα: «Συνοπτικὴ Ἔκθεσις Πεπραγμένων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους ἀπὸ 1954—1959». Κατερίνη, 1959.

Δρ. Παναγ. Παναγιωτάκου: «Ἀρχεῖον Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Κανονικοῦ Δικαίου». Ἀθῆναι, 1959.

Ἱερ. Συνόδ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: «Θεολογία». Ἀθῆναι, 1959.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΤΕ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΝΑ ΤΟ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑ ΤΟ 1960

εἰς τὰ ΕΛΛΗΝΙΚΑ καὶ ΑΓΓΛΙΚΑ

(Πλήρης μετάφρασις)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ, ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ, ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΠΛΗΡΕΣ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ, ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΟΡΙΖΟΝ ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ Ἑορτὴ κάθε ἡμέρας τοῦ ἔτους εἶναι γραμμένη Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι χρήσιμον διὰ κάθε μέλος τῆς Οἰκογενείας.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ Ἀγγλικὴν μετάφρασιν εἶναι πρωτοφανὴς καὶ προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ κυρίως τὴν νέα μας γενεὰ μὲ τὸ νὰ γνωρίζῃ κάθε ἑορτασμὸν τῆς Ὀρθοδόξου θρησκείας μας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΤΙΜΗ: Ἡ τιμὴ τοῦ πολυτελοῦς αὐτοῦ ἡμερολογίου ὡρίσθη πολὺ χαμηλὴ διὰ νὰ εἶναι προσιτὸν εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας, ἤτοι πρὸς 25¢ ἕκαστον διὰ παραγγελίας ἀπὸ 100 ἡμερολόγια καὶ ἄνω.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΣΑΣ ΤΩΡΑ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΩΡΙΣ

ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΤΕ:

ARGUS ASSOCIATES

PUBLISHERS

1318 W. Morehead Street — Charlotte, N. C.

† ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΙΕΡΩ ΚΛΗΡΩ ΚΑΙ ΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ, ΕΛΕΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΤΕΧΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Αἰσίως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, ἐπανακάμψαντες μετὰ τῆς ἀγαπητῆς Συνοδείας ἡμῶν τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν Μελῶν αὐτῆς, ἐκ τῆς πρὸς τὰ Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἀποδημίας, μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ ἐπιπόθητα, κατὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πρώτην ταύτην, ἐπὶ τῇ ἐπιστάσῃ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Ἑορτῇ τῆς κατὰ σάρκα ἐν Βηθλεὲμ Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐπ' ἐκκλησίας ἐπικοινωνίαν ἡμῶν, ἀπευθύνομεν ὑμῖν λόγους τινὰς πατρικῆς ἀγάπης, τὰ προσήκοντα ὑμῖν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Ἑορτῇ προσαγορεύοντες καὶ ἐγκαρδίως εὐχόμενοι, καὶ κοινωνοὺς ἅμα ὑμᾶς τῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης πορείας ἐντυπώσεων καὶ ἀναμνήσεων ἡμῶν ποιούμενοι.

Ἡ πρὸς ἣν τὰ βήματα ἡμῶν κατηυθύναμεν περιοχή, καὶ σύνολος δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς Ὀρθόδοξος Ἀνατολή, εἶναι στενότατα συνδεδεμένη πρὸς τὴν περὶ τοῦ ἀνθρώπου σωτηριώδη τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν καὶ τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τοῦ πρωτογόνου Χριστιανισμοῦ. Ἐν αὐτῇ ἐξεκολάφθη ἡ πρώτη ἑστία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὴ ἐπρωτοστάτησεν ἐν τῇ διαπλάσει καὶ ὀργανώσει τῆς ἀποκεκαλυμμένης Θρησκείας. Τὰ Βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῆς πρωτοτύπως συνετάχθησαν. Αἱ Ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, αἱ τὸν ὀργανικὸν τῆς ὑγιοῦς πίστεως Χάρτην τεχνουργήσασαι, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς Ἀνατολῆς συνεκλήθησαν. Αὐτὴ ἐδάνεισε τὴν τελειοτέραν ἀνθρωπίνην ἔκφρασιν εἰς ἐξωτερίκευσιν καὶ διάδοσιν τῶν ὑπὸ τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἀποκαλυφθέντων μεγάλων μυστηρίων, καὶ αὐτῆς οἱ Πατέρες ἐκωδικοποίησαν τὰ ἄρθρα τῆς Πίστεως ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Συμβόλῳ, ὅπερ ἀποτελεῖ βάθρον αἰώνιον, ἀπαρασάλευτον καὶ ἀρραγὲς τῆς Χριστιανικῆς Ὁμολογίας. Ἐκ τῆς Ἀνατολῆς προῆλθον οἱ μεγαλείτεροι Ἱεραπόστολοι, οἱ ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου βαδίσαντες, καὶ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν κτῆμα κοινὸν τοῖς λαοῖς πᾶσι καταστήσαντες, καὶ ἐν αὐτῇ ἀνεφάνη καὶ ὠργανώθη καὶ ἤκμασεν ὁ ἰδεώδης Μοναχισμός, ὁ καὶ σήμερον τοσοῦτον ὁσίως καὶ θεοφιλῶς παρ' ἡμῖν ἀσκούμενος. Οἱ Πατέρες τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς, τέλος, ἐνεκέντρισαν τὸν κλασσικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν καλλιέλαιον τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, καὶ ἐκ τῆς πιότητος τῆς καλλιελαίου ταύτης πιάναντες αὐτόν, καὶ καταστήσαντες ὀργανικὸν στοιχεῖον τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς ζωῆς, ἀνέπτυξαν ἐνιαῖον διὰ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ χριστιανικοὺς λαοὺς πολιτισμόν, τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν Πολιτισμόν.

Πρὸς τὰ πανάρχαια καὶ μεγάλα κέντρα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, καὶ τῆς Χριστιανικῆς εὐσεβείας, καθ' ἣν ἀείποτε εἴχομεν ζωηρὰν καὶ ἐγκάρδιον ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν πορευθέντες, ἐπεσκέφθημεν κατὰ σειράν: τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας τὴν πρεσβυγενῆ καὶ ὄντως Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ἐδίδαξαν οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων Πέτρος καὶ Παῦλος, ἐπεσκόπησεν Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ἐμαρτύρησαν οἱ Ἅγιοι Βαβύλας καὶ Λουκιανός, ἐκήρυξεν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ὑπερεμάχησε τῆς Ὀρθοδοξίας Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός· τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων, ἐν ᾗ ἀποτεθησαύρηνται τὰ πανσεβάσμια καὶ πανάγια Προσκυνήματα καὶ ἐν ᾗ εὕρηται ἡ Βηθλεὲμ μὲ τὸ Ἱερὸν Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως, ἐξ οὗ ἀνέτειλε τὸ φῶς, τὸ ἀναγεννῆσαν τὸν κόσμον καὶ κομίσαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν χαρὰν τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, ἡ Ἱερουσαλὴμ μὲ τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸν Κῆπον τῆς Γεθσημανῆ, τὸν Χείμαρρον τῶν Κέδρων καὶ τὸν Τόπον τοῦ Κρανίου, ἔνθα ὁ Γολγοθᾶς καὶ ὁ Ζωοδόχος Τάφος, καὶ ὅλη ἡ ὑπὸ τῶν παναχράντων ποδῶν τοῦ Θεανθρώπου καθαγιασθεῖσα καὶ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων συνδεδεμένη Ἁγία Γῆ· τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, κοιτίδα τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ Μοναχισμοῦ· τὴν ἐν τῷ Θεοβαδίστῳ Ὄρει Σινᾷ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς τῇ παρουσίᾳ τοῦ Θεοῦ φλεγείσης καὶ μὴ κατακαυθείσης Βάτου ἱδρυμένην Ἱερὰν καὶ σεβασμίαν Μονὴν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης, τὸ μέγα τοῦτο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καύχημα καὶ ἐγκαλλώπισμα· καὶ ἐν τέλει τὸν Βιβλικὸν καὶ ἱστορικὸν Λίβανον. Ἐπεκοινωνήσαμεν πρὸς τοὺς γερασμίους καὶ τιμιωτάτους Προκαθημένους τῶν Ἀποστολικῶν τούτων Ἐκκλησιῶν,

Μακαριωτάτους Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρον, Ἀντιοχείας κ. Θεοδόσιον, Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτον καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς σεβαστοὺς Ἱεράρχας ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου κ. Πορφύριον, κομίσαντες αὐτοῖς καὶ τῷ κατ' αὐτοὺς χριστωνύμῳ πληρώματι τὸν χαιρετισμὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν ἐνταῦθά τε καὶ ἁπανταχοῦ τέκνων αὐτῆς, μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς καὶ εὐαρεσκείας πανταχοῦ διαπιστώσαντες ἑδραίαν ἐμμονὴν ἐν τῇ ἀποστολοπαραδότῳ πίστει καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, εὐσέβειαν καὶ χριστιανικὴν ἀρετήν, ἀγάπην καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, νομοτάγειαν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰς καθεστηκυίας Πολιτικὰς Ἀρχάς. Ἐτελέσαμεν μετὰ τῶν συνοδῶν ἡμῶν Ἱερωτάτων καὶ ἀγαπητῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν Κληρικῶν, τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τοῖς Πανσέπτοις Πατριαρχικοῖς Ναοῖς, ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σινᾶ καὶ ἐν ἱερᾷ κατανύξει προσενεγκόντες τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς ποτε ἐν αἵματι προσενεχθείσης, καὶ δεηθέντες ἐκτενῶς ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἐγγὺς καὶ ἄμεσον ποίμνιον ἡμῶν, τῶν μακρὰν τέκνων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἁπάσῃ τῇ Δεσποτείᾳ Κυρίου εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐσεβείᾳ διάγωμεν.

Πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ταύτην Ἀνατολὴν στρέφοντες τὸ βλέμμα καὶ τὴν σκέψιν μετὰ τοῦ συνόλου τῆς πιστευούσης ἀνθρωπότητος, καὶ τοὺς κώδωνας τῆς Βηθλεὲμ ἀκούοντες νοερῶς κατὰ τὴν νύκτα ταύτην, ἐξαγγέλλοντας τὴν ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μεγάλην χαράν, πεπληρωμένοι τε τὴν καρδίαν ἱερῶν αἰσθημάτων ἐκ τοῦ ἄρτι εὐλαβοῦς ἡμῶν πρὸς τὸ Ἱερὸν Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως προσκυνήματος, ἀπευθύνομεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου θερμὸν χαιρετισμὸν πρός τε τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας καὶ Ἀρχιεπισκόπους τῶν κατὰ τόπους ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοὺς σεβασμίους Προκαθημένους τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πρὸς σύμπαντα τὸν πρὸς τὴν θεοδέγμονα Φάτνην τὸ γόνυ κλίνοντα ἁπανταχοῦ γῆς χριστιανικὸν κόσμον, ἐν ἀγάπῃ καλοῦντες πάντας εἰς συναδέλφωσιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐδοκίᾳ, καὶ ἑνότητα καὶ συνεργασίαν, ὑπαγορευομένην ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν αἰτήματος καὶ ἐπιτασσομένην ὑπὸ τοῦ ἁγίου Θελήματος τοῦ ἐν Βηθλεὲμ Τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός!»

Τῇ προτροπῇ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἀκολουθοῦντες, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, διέλθωμεν ἕως Βηθλεέμ, ἵνα ἴδωμεν τὸ Παιδίον, τὸ ἐν Σπηλαίῳ Τεχθέν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν ἡμῶν, καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων ψάλωμεν: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστούγεννα τοῦ 1959.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἡ «Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις», μαζὶ μὲ τὴν χαρὰν τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, εὐηγγελίσθη, ἐφέτος, καὶ τὴν χαρὰν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτοῦ εἰς τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, χαράν, «ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ» τῶν Ὀρθοδόξων. Διότι διὰ τῆς Πατριαρχικῆς Ἱερᾶς Πορείας διεπιστώθη ἡ σύμπνοια πάντων καὶ ἡ ἀπόφασις ὅπως διὰ προσεχοῦς Πανορθοδόξου Συσκέψεως, πρὸ πολλοῦ προετοιμαζομένης ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, προβληθῇ παγκοσμίως ἡ πνευματικὴ ἑνότης καὶ δύναμις τῆς Ὀρθοδοξίας, ὡς τῆς μόνης Ἐκκλησίας, ἥτις δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν ἄκρων καὶ τὴν προετοιμασίαν τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, ἡ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἀπευθύνει, ἐφέτος, χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Προκαθημένους ὄχι μόνον τῶν Ὀρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ «τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν», ἐν ἀγάπῃ καλοῦσα πάντας εἰς συναδέλφωσιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐδοκίᾳ, καὶ ἑνότητα καὶ συνεργασίαν.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1960
ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐξεδόθη τὸ νέον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1960, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, πλουσιώτατον εἰς ὕλην καὶ ἄρτιον εἰς ἐμφάνισιν. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του: Κανόνιον — Πασχάλιον — Ἑορτολόγιον ὅλων τῶν ἡμερῶν — Προσευχαὶ — Ἀκολουθίαι — Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία — Δοξολογίαι — Πληροφορίαι καὶ διευθύνσεις δι' ὅλα τὰ Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας.

Τιμὴ μόνον ἓν δολλάριον — $1.00

Ζητήσατε το ἐγκαίρως.

GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Η ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΟΙΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Κ^ΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερατικῶς Προϊσταμένους, τὰ Ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων καὶ ἅπαν τὸ εὐλαβὲς Πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

«Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ...». (Λουκᾶ β'. 10)

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Κατὰ τὴν θεσπεσίαν ταύτην νύκτα, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἐνηνθρώπησεν, ἵνα Θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, νοερῶς ἂς ἀκολουθήσωμεν ὥσπερ οἱ Μάγοι τὸν Ἀστέρα μέχρι τοῦ κατηυγασμένου ἀπὸ τὴν Θείαν παρουσίαν Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, καὶ ἂς ἀκούσωμεν ὥσπερ οἱ Ποιμένες τὸν ἀγγελικὸν χαιρετισμόν, διὰ νὰ αἰσθανθῶμεν βαθύτερον τὸ νόημα τοῦ μηνύματος τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἀπὸ ἀγάπην ἀπέραντον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, «γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν». Διότι τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τέκνα τοῦ φωτὸς εἴμεθα, ὄχι τέκνα τοῦ νόμου τοῦ σκότους ἢ τοῦ φόβου. Ἡ σάρκωσις τοῦ Θεοῦ σημαίνει θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποκατάστασίν του, ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ἁμαρτήσαντος καὶ ἐκπεσόντος καὶ φοβουμένου, εἰς τὴν πραγματικήν του θέσιν, τὴν θέσιν τῆς υἱοθεσίας.

Μὴ φοβεῖσθε, λοιπόν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά! Ἀποσείσατε ἀπὸ ἐπάνω σας τὸν φόβον τῆς ἐνοχῆς: τὸν φόβον τοῦ παρόντος, καὶ τὸν φόβον τῆς τιμωρίας: τὸν φόβον τοῦ μέλλοντος. «Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ, Ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος». Νηπιάσατε ὅθεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν· προσέλθετε ὡς οἱ Ποιμένες μὲ συντριβὴν καὶ δέος πρὸς τὸ Θεῖον Βρέφος. Ἀνοίξατε τοὺς θησαυροὺς τῶν καρδιῶν ὑμῶν ὡς οἱ Μάγοι καὶ προσφέρατε χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, ἤτοι τὴν ὁμολογίαν σας, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Βασιλεύς, ὁ Ὕψιστος Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ δι' ἡμᾶς ἀποθανὼν Σωτὴρ καὶ Λυτρωτὴς καὶ Εὐεργέτης. Ἀκολουθήσατε τὸν Ἀστέρα, ὥστε νὰ φωτισθῇ ὁ δρόμος σας ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς ἐλπίδος. Εἰσέλθετε εἰς τὸ σπήλαιον τῶν κεκρυμμένων σας λογισμῶν καὶ τῶν ἀνομολογήτων σας ἁμαρτιῶν καὶ ἐξέλθετε νέοι, ἐξωμολογημένοι, ἀναγεννημένοι, ἡνωμένοι καὶ πεφωτισμένοι τὰς ψυχὰς καὶ τὰ πρόσωπα ἀπὸ τὴν γέννησιν καὶ ἐνοίκησιν τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν. Κλίνατε τὸ γόνυ πρὸ τῆς Θεοδόχου Φάτνης καὶ γεμίσατε τὰς καρδίας σας μὲ τὴν θαλπωρὴν τῆς ἀγάπης, μὲ τὴν γλυκεῖαν ἀκτινοβολίαν τῆς ταπεινώσεως καὶ τὴν χαράν, ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ.

Καὶ περίχαρεις τρέξατε πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις καὶ εὐαγγελίσασθε εἰρήνην τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν. Ζητήσατε συγχώρησιν καὶ συνδιαλλαγῆτε μετ' ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐψυχράνατε ἢ ἐπικρίνατε. Ἀναζητήσατε τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πίστεως, ἀγάπης καὶ ἐλπίδος καὶ στηρίξατέ τους μὲ τὴν πίστιν σας καὶ μὲ τὴν ἀγάπην σας, ἐπαναφέροντες εἰς τὰ χείλη των τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος. Ἐρευνήσατε νὰ εὕρητε τοὺς ἐγκαταλελειμένους καὶ τοὺς πεπλανημένους ἐν τῷ σκότει τῆς ἁμαρτίας ἢ τῆς αἱρέσεως καὶ ἐπαναφέρατέ τους εἰς τὴν οἰκογένειάν μας, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἁγίας μας πίστεως καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεών μας, εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς τετιμημένης Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἂς γίνωμεν διὰ πάντας ἄγγελοι καὶ ποιμένες, ἀστέρες καὶ μάγοι, καὶ ἂς φέρωμεν μέχρις αὐτῶν τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας, τῆς χαρᾶς, τῆς εὐδοκίας, ὥστε ἐν καρδίᾳ ἀγαλλομένῃ οἱ πάντες, ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ νὰ ψάλωμεν — καὶ νὰ ἠχήσῃ ἐντός μας καὶ παντοῦ ὁ χαρμοσυνότερος ἐξ ὅλων τῶν ὕμνων, ὅσοι ἠκούσθησαν ποτὲ ἐπὶ τῆς γῆς — τὸν ὕμνον ἐμβατήριον τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». (Λουκ. β'. 14).

Ταῦτα προσαγορεύοντες ὑμῖν, τέκνα ἐν Κυρίῳ προσφιλῆ καὶ ἐπιπόθητα, ἐπὶ τῇ κοσμοσωτηρίῳ τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῇ, εὐχόμεθα ὅπως ἐν Χριστιανικῇ πίστει καὶ ἐλπίδι ὑπαντήσητε τὸν δι' ἡμᾶς Νηπιάσαντα Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῇ χάριτι καὶ τῷ πνεύματι Αὐτοῦ χαιρετίσητε καὶ ζήσητε καὶ τὸ νέον ἔτος, μεταβάλλοντες αὐτὸ εἰς ἐνιαυτὸν χρηστότητος καὶ ἀναφαιρέτου ψυχικῆς γαλήνης καὶ εὐφροσύνης.

Μετὰ βαθείας ἐν Χριστῷ Σαρκωθέντι ἀγάπης

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Χριστούγεννα 1959

ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Εἰς κάθε Κοινότητά μας σχηματίζεται εἰδικὴ Ἐπιτροπή. Δηλώσατε συμμετοχήν σας εἰς τὸ Προσκύνημα.

Προμηθευθῆτε ἐγκαίρως ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1960.

Ζητήσατέ το ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν. Πλουσιώτατον εἰς περιεχόμενον καὶ ἐμφάνισιν.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ἤτοι ἡ ὀργανικὴ καὶ ἁρμονικὴ σύνθεσις τῶν προϊόντων τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ καὶ τῆς ὑψηπετοῦς φαντασίας τῶν προγόνων μας καὶ τῶν ἀπολύτων ἀληθειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, εἶναι καὶ θὰ παραμένῃ εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ κυρία, ἡ μοναδικὴ πηγὴ ἐμπνεύσεων, παρορμημάτων, διδαγμάτων καὶ δυνάμεων διὰ τὴν συγκρότησιν πλήρους προγράμματος ἀνωτέρας πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ζωῆς ἀτόμων καὶ λαῶν.

Ἐν τῇ πραγματικότητι μάλιστα, ὁμάδες καὶ ἄτομα, ἀπομακρυνόμενα ἀπὸ τὰ ψυχοπλαστικὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παραδόσεως, ἀνίκανα νὰ οἰκειοποιηθοῦν καὶ νὰ ζήσουν τὴν ἀξίαν τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ ἠθικοῦ, ὡς αἱ ἀξίαι αὗται περικλείονται καὶ συνυφαίνονται ὀργανικῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Σκέψιν καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξον Πίστιν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν ἀνοδικὴν πορείαν ἀπὸ τὸ ὑλικὸν πρὸς τὸ πνευματικὸν καὶ ἰδεῶδες, ἀπὸ τὸ ἀναληθὲς καὶ τὸ ἀτελὲς πρὸς τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ τέλειον.

Τὰ δεδομένα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἤδη τὴν βάσιν καὶ τὴν θεμελίωσιν, τὴν ἀφετηρίαν καὶ παρόρμησιν πάσης σκέψεως καὶ πάσης ἐπιδόσεως ἐπὶ παντὸς τομέως δραστηριότητος ὅλων τῶν προηγμένων πνευματικῶς, κοινωνικῶς καὶ πολιτιστικῶς ἀτόμων, ὁμάδων καὶ λαῶν. Τῷ ὄντι, ἡ διαπίστωσις ὅτι παντοῦ ὅπου ἐκτείνεται ἡ θερμουργὸς δύναμις τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ἐκεῖ ριζώνουν καὶ μεστώνουν καὶ δίδουν καρποὺς ὡρίμους ὅλα ὅσα μᾶς εἶναι οἰκεῖα καὶ προσφιλῆ — ἡ ἀτομικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐλευθερία, ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ὁ αὐτοσεβασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ἡ ἀνθρωπιστικὴ παιδεία, ὁ ψυχικὸς πολιτισμὸς — εἶναι διαπίστωσις, ἥτις κυροῦται καὶ ὑπὸ τῆς ἀμέσου ἐμπειρίας καὶ τῆς ἱστορίας. Δεῖγμα τρανὸν τοῦ ἀξιώματος τούτου εἶναι ὁλόκληρος ὁ χῶρος καὶ ὁ χρόνος τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου, εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὁποίου ἐτάχθη ἤδη ἡ πατρίς μας, ἡ Ἀμερική.

* * *

Ὁ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμός, ἡ ὄντως προνομιακὴ αὕτη ἐθνικοθρησκευτικὴ Ἀμερικανικὴ ὁμάς, τῆς ὁποίας αἱ ρίζαι ἁπλώνονται εἰς τὸν θρυλικὸν Ἑλληνικὸν τόπον καὶ ἡ ὁποία ζῇ, δρᾷ, δημιουργεῖται καὶ ἀνελίσσεται ἐντὸς τοῦ δυναμικοῦ ὅσον καὶ ἐλπιδοφόρου Ἀμερικανικοῦ παρόντος, καθοδηγουμένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας της — τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας — δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑστερήσῃ οὔτε εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀξιολόγησιν, οὔτε εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὡς ἄνω πνευματικῶν καὶ πολιτιστικῶν δεδομένων. Ἀντιθέτως μάλιστα, ὅσον περισσότερον ἐκτείνεται ἡ γενικὴ ἐμπειρία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅσον ὑψηλότερον ἀνέρχεται ἡ παιδευτικὴ στάθμη τῶν μελῶν του, ὅσον φωτεινοτέρα εἶναι ἡ ἡγεσία του, τόσον βαθυτέρα καθίσταται ἡ συνείδησις τῆς προνομιακῆς του καταγωγῆς καὶ ἐν ταυτῷ τῆς πολιτιστικῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν παιδευτικῶν του ὑποχρεώσεων ἔναντι τῆς ὁμάδος, ἔναντι τῆς Γενετείρας τῶν Πατέρων μας καὶ ἔναντι τῆς χώρας μας.

* * *

Καρποὶ ὥριμοι καὶ ἐπιτεύγματα συγκεκριμένα καὶ οὐχὶ μικρὰ τῆς ἐνσυνειδήτου, τῆς πεφωτισμένης, τῆς προγραμματισμένης δραστηριότητος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ ζῶσα καὶ δρῶσα Ἐκκλησία του, ἡ ἀνθοῦσα Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης, ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Παιδεία, ὁ Τύπος, αἱ Ὀργανώσεις, πρὸς τούτοις δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ ἔκδηλοι καὶ οἱ τόσον ἐλπιδοφόροι προσανατολισμοὶ καὶ ἀποφάσεις πρὸς ἔργα ἔτι μεγαλύτερα καὶ περισσότερον προσιδιάζοντα εἰς τὴν σημερινὴν ζωτικότητα καὶ ἀκμήν του.

Εἰς τὸ πλαίσιον ὅλων τούτων τῶν ἐπιτευγμάτων καὶ τῶν θεσμῶν καὶ τῶν νέων προσανατολισμῶν πρὸς ὅ,τι εἶναι ὑγιῶς Ἑλληνοχριστιανικὸν καὶ ἐν ταυτῷ βαθύτατα Ἀμερικανικόν, ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων κατέχει ἤδη θέσιν ἰδιάζουσαν, τείνει δὲ νὰ καταστῇ, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ χάρις εἰς τὸν πληρέστερον προγραμματισμὸν τῶν παιδευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν μας προγραμμάτων καὶ ἐνασχολήσεων, θεσμὸς πολυσήμαντος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτοῦ, ὅστις, οὐχὶ συμπτωματικῶς, ὀργανοῦται μὲ κέντρον τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων ὡς Ἡμέρα τῶν Γραμμάτων, πάντες οἱ ὁμογενεῖς — παλαιοὶ καὶ νέοι — καλοῦνται νὰ στρέψουν ὑπερηφάνως, ἀλλ' εὐλαβῶς καὶ στοχαστικῶς καὶ ὑπευθύνως τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν παρελθὸν καὶ τὸ παρόν, νὰ ζήσουν νοερῶς τὴν μακρὰν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας των, νὰ συλλάβουν τὸ νόημα καὶ τὸ κάλλος ὅλων τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν πνευματικῶν, ἠθικῶν, αἰσθητικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀξιῶν καὶ ἐν ὀργανικῇ συνεχείᾳ νὰ ἐνταχθοῦν ἐνσυνειδήτως, ὁλοψύχως, μὲ πάθος ἱεραποστολικόν, εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς τὴν σκοποῦσαν εἰς τὴν συστηματικὴν καλλιέργειαν, προβολήν, ἐπιβολὴν καὶ διαιώνισιν τῶν ἀξιῶν αὐτῶν πρὸς ὄφελος ἀνεκτίμητον τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος μας, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων μας, τῆς Γενετείρας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὄφελος μέγα τῆς

Γενικῆς καὶ Ἀνθρωπιστικῆς Παιδείας τῆς μεγάλης μας Δημοκρατίας.

* * *

Εἶναι προφανὲς ὅτι οἱ ἑορταστικοὶ θεσμοὶ τότε μόνον παρορμοῦν καὶ ὑποκινοῦν τοὺς μετέχοντας εἰς συναισθήματα ἐπιθυμητὰ καὶ ἔντονα καὶ εἰς ἐκδηλώσεις καὶ ἔργα σκόπιμα καὶ σοβαρά, ὅταν ὁ προγραμματισμὸς τῶν θεσμῶν αὐτῶν εἶναι καὶ πλήρης καὶ συγχρονισμένος. Ἂν τὸ πρόγραμμα λείψῃ καὶ ἂν ἡ προχειρότης ἀντικαταστήσῃ τὸ σύστημα καὶ τὴν μέθοδον, οἱ θεσμοὶ ἀτροφοῦν, τροποποιοῦνται, ἀποχρωματίζονται καὶ ἀχρηστεύονται διὰ νὰ προξενήσουν ζημίαν μᾶλλον ἀντὶ κέρδους θετικοῦ. Κατὰ ταῦτα ὅ,τι ἤδη προέχει, εἶναι ἡ χάραξις τῶν κυρίων γραμμῶν τοῦ ἑορταστικοῦ προγράμματος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπή, συντονίζουσα καὶ προγραμματίζουσα σήμερον διὰ τῶν ἁρμοδίων καὶ εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν της πάσας τὰς ἐνεργείας της, κατήρτισεν ἐγκαίρως ἕνα σαφὲς πρόγραμμα καὶ παρέσχε δι' ἐγκυκλίου της πληροφορίας χρησίμους εἰς τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους. Οἱ Ἱερατικῶς Προϊστάμενοι, οἱ Διδάσκοντες, τὰ ἡγετικὰ στελέχη τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Ὀργανώσεων, οἱ νέοι, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ διανοούμενοι, οἱ οἰκονομικοί μας παράγοντες, πάντες οἱ κατὰ Κοινότητα ὁμογενεῖς, συγκεντρώνοντες τὰς θελήσεις καὶ τὰς δυνάμεις των εἰς μίαν ἐντατικὴν καὶ πειθαρχημένην προσπάθειαν, θὰ δημιουργήσουν, εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, τὸ κλῖμα, τὴν ἑορταστικὴν ἐκείνην ἀτμόσφαιραν τὴν ὑποκινοῦσαν ἀβιάστως τὰς συνειδήσεις μας εἰς ἔργα μεγάλα.

Οὕτω πάντες ἐνεργοῦντες κατὰ τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, θὰ ὑπηρετήσωμεν ἀμεσώτατα καὶ θετικώτατα τὰ κατωτέρω κύρια σημεῖα τοῦ εὐρυτέρου πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ προγράμματος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας του:

1. Καλλιέργεια τῶν φιλεκπαιδευτικῶν ἐνδιαφερόντων ὅλων τῶν ὁμογενῶν, παλαιῶν καὶ νέων, καὶ ἔμπρακτοι ἐκδηλώσεις τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν διὰ τῆς ὑπὸ πάντων συστηματικῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὅλου κοινοτικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος — Νηπιαγωγεῖα, Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, Ἡμερήσια Σχολεῖα εἰς τὰς μεγάλας Κοινότητας, Θερινὴ Κατασκήνωσις, Κατηχητικὰ Σχολεῖα, Φροντιστήρια Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Πολιτισμοῦ.

2. Συστηματικὴ ἐργασία διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πλέον χαρακτηριστικῶν παραδόσεων καὶ ἐθιμικῶν ἐκδηλώσεων — ἑορτασμοὶ καὶ πανηγυρισμοὶ συμφώνως μὲ τὰς Ἑλληνοχριστιανικὰς παραδόσεις, ἑλληνικοὶ χοροί, ἑλληνικὸ τραγούδι, ἑλληνοαμερικανικοὶ καλλιτεχνικοὶ ὅμιλοι, ἐθνικαὶ ἐνδυμασίαι, συλλογαὶ εἰδῶν τέχνης, ἑλληνοπρεπὴς διάκοσμος ἱδρυμάτων καὶ οἰκιῶν.

3. Συστηματικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τεχνοτροπίας εἰς τὰ Κοινοτικὰ Ἱδρύματα — Βυζαντινὸς Ναός, Βυζαντινὴ Ἁγιογραφία, Ἑλληνικὸς ρυθμὸς εἰς τὰ Κοινοτικὰ Κέντρα.

4. Λῆψις ὅλων τῶν πρακτικῶν μέτρων διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης — Φροντιστήρια διὰ νέους καὶ ἐνηλίκους, Κοινοτικὴ Βιβλιοθήκη, παραστάσεις, διαλέξεις.

5. Ἀνεπιφύλακτος καὶ ὁλοπρόθυμος ὑποστήριξις τοῦ εὐρυτέρου ἐκπαιδευτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ προγράμματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς — ὑποστήριξις τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, ἐφαρμογὴ τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν καὶ Προγραμμάτων, ὑποστήριξις τῶν Ἱδρυμάτων, ὑποστήριξις τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἑδρῶν Νεοελληνικῆς Γλώσσης καὶ Πολιτισμοῦ εἰς τὰ μεγάλα Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια, ἐνίσχυσις τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν ἀνωτάτων κέντρων Ἑλληνικῶν σπουδῶν.

6. Ὑποστήριξις διαρκὴς καὶ συστηματικὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ, ὡς καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Ὡρῶν.

7. Προβολὴ συστηματικὴ τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἔργου τῆς Κοινότητος, καὶ εὐρύτερον τοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τοῦ ἐντοπίου Τύπου, τοῦ Ραδιοφώνου, τῆς Τηλεοράσεως, ὡς καὶ διὰ διαλέξεων εἰς τὰ Γυμνάσια, τὰ Πανεπιστήμια καὶ εἰς ἄλλα Ἐκπαιδευτικὰ Κέντρα καὶ Πολιτιστικὰς Ὀργανώσεις ἀσχολουμένας μὲ ἐκπαιδευτικὰ καὶ πολιτιστικὰ θέματα.

8. Καλλιέργεια τῶν συναισθηματικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν δεσμῶν μὲ τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν προγραμματισμένων ἐπαφῶν μὲ τὰ πνευματικὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα — Ταξείδια, Βιβλιοθῆκαι, Καλλιτεχνικαὶ Παραστάσεις.

* * *

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων μᾶς παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν διὰ τὴν πλήρη συνειδητοποίησιν τῶν ὡς ἄνω σημείων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ μας Προγράμματος. Ἡ πίστις μας ἐπὶ τὸ Πρόγραμμα αὐτό, οἱ ἐνθουσιασμοί μας, ἡ συστηματικὴ ἐργασία ἐκ μέρους ὅλων τῶν παραγόντων τῆς Κοινότητος καί, γενικώτερον, ἡ συνεργασία ὅλων τῶν παραγόντων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ συντόμως εἰς τὰ πλέον εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς Παιδείας
Καθ. ΦΙΛ. Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ὁ Γραμματεὺς
Αἰδ. ΧΡ. ΠΑΠΠΑΣ

ΟΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΕΙΣ Η.Π.Α.

Τοῦ Δρος ΧΑΡΡΥ ΜΕΣΣΕΝΤΖΕΡ (DR. HARRY MESSENGER)

Ἐπιτίμου Ἐφόρου τῆς Νεοελληνικῆς Συλλογῆς τῆς Βιβλιοθήκης
τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ
(Ἀπὸ διάλεξίν του γενομένην ἐν Ἀθήναις)

ΕΙΝΑΙ πολὺ λυπηρό, ὅτι οἱ Νεοελληνικὲς Σπουδὲς ἔχουν παραμεληθῆ τόσο πολὺ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Θὰ ἀποτελέσῃ δυσάρεστη ἔκπληξι γιὰ σᾶς ὅτι σ' ἕνα μεγάλο καὶ παγκόσμιας φήμης Πανεπιστήμιο, ὅπως τὸ Χάρβαρντ, μπορεῖτε νὰ σπουδάσετε Βουλγαρικά, Τουρκικά, Ρουμανικὰ καὶ Σερβικά, δηλαδὴ ὅλες τὶς γλῶσσες ποὺ μιλοῦν στὴν Χερσόνησο τοῦ Αἵμου, ἐκτὸς ἀπὸ Ἀλβανικὰ καὶ Νεοελληνικά. Ὅμως, ἀπὸ πνευματικὴ σκοπιά, τὰ Νεοελληνικὰ εἶναι ἡ σημαντικώτερη ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες γλῶσσες ποὺ ἀνέφερα, ὅλες μαζί. Ἡ ἑρμηνεία τῆς παραγνωρίσεως τῶν Νεοελληνικῶν, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ὀδυνηρή, δὲν εἶναι δύσκολη. Τὰ Ἑλληνικὰ εἶναι μιὰ μοναδικὴ γλῶσσα. Δὲν ἔχει συγγενεῖς γλῶσσες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες νὰ ἐξαρτᾶται γιὰ ἀναγνώρισι καὶ βοήθεια.

Στὸ Χάρβαντ, ἔχουμε ἕνα μεγάλο Κέντρο Μελετῶν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, ἂν ἔρθετε στὸ Πανεπιστήμιό μου θὰ μπορέσετε νὰ σπουδάσετε Τουρκικά, Ἀρμενικά, Ἀραβικὰ καὶ Περσικά, ἀλλ' ὄχι Νεοελληνικά. Τὰ Νεοελληνικὰ ἀποτελοῦν γλῶσσα μοναδικὴ χωρὶς συγγένειες, πάνω στὶς ὁποῖες θὰ μποροῦσε νὰ στηριχθῇ.

Ὑπάρχει καὶ ἄλλος σοβαρὸς λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ μελέτη τῆς Νεοελληνκῆς Γλώσσας καὶ τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ ἔχουν παραμεληθῆ, σὲ τέτοιο βαθμό, στὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια. Σεῖς οἱ Ἕλληνες, κατὰ κάποιο τρόπο ἔχετε δύσκολη Μοῖρα. Ὁ γυιὸς ἑνὸς μεγάλου ἀνδρὸς συνήθως ὑποφέρει ἀπὸ τὴν σύγκρισι μὲ τὸν πατέρα του. Εἶσθε οἱ ἀπόγονοι διακεκριμένων προγόνων, ποὺ δημιούργησαν τὸν μεγαλύτερο πολιτισμὸ ποὺ γνώρισε ποτὲ ὁ κόσμος. Ἡ ἀγάπη μου γιὰ σᾶς, τὴν γλῶσσά σας καὶ τὸν πολιτισμό σας εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλη, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ ὅτι ὑπερβάλλετε, ἢ εἶσθε τουλάχιστον ἴσοι μὲ τοὺς Ἕλληνες ποὺ ζοῦσαν πρὶν ἀπὸ 25 αἰῶνες, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ θέλατε, μὲ κανένα τρόπο, νὰ ἀμφισβητήσω τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀπέκτησαν μοναδικὸ μεγαλεῖο καὶ δύναμι, στὴν Δημοκρατία, στὴν Φιλοσοφία, στὴν Λογοτεχνία, καὶ γενικά, στὸν Πολιτισμό. Ὅταν ἐξαίρω τὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, δὲν μιλῶ συναισθηματικά, σὰν φιλέλλην, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀναγνωρίζω τὸ ἀναμφισβήτητον χρέος τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου στὴν πηγὴ τοῦ ὑλικοῦ καὶ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ του. Τιμῶντας καὶ θαυμάζοντας τοὺς μεγάλους προγόνους σας, τείνουμε νὰ ξεχάσουμε ὅτι τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ζοῦν ἀκόμα σήμερα, καὶ κατέχουν μιὰ γλῶσσα κι' ἕνα πολιτισμὸ ποὺ εἶναι ἄξιοι μελέτης, αὐτοὶ καθ' ἑαυτοί. Στὴν Ἀμερική, δὲν ἔχει συνειδητοποιηθῆ ἀκόμα τί ἐπετύχαμε μὲ τὴν γλῶσσα ἢ τὸν πολιτισμό σας. Κάθε Ἀμερικανὸς ποὺ ἔχει μελετήσει τὴν Ἀρχαιότητα ξέρει ὅσα καὶ σεῖς γιὰ τοὺς ἄνδρες τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλῆ, ἀλλὰ θὰ δυσκολευόταν νὰ ὀνομάσῃ ἔστω καὶ μιὰ πνευματικὴ προσωπικότητα τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς.

Ἀσφαλῶς, δὲν θὰ ἄρμοζε σὲ μένα νὰ παρομοιάσω τὸν ἑαυτό μου μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Ὅμως, νομίζω πὼς ἔχω νὰ ἐκπληρώσω κάποια ἀποστολή, ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἀθήνα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος φλεγόταν ἀπὸ ἐνθουσιασμό, γιὰ νὰ κηρύξῃ σὲ σᾶς τὴν φύσι τοῦ Ἀγνώστου Θεοῦ, ποὺ σεῖς λατρεύατε, χωρὶς νὰ τὸ ξέρετε. Ἔτσι κι' ἐγώ, φλέγομαι ἀπὸ τὸν πόθο νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι ὁ Νεοελληνικὸς Πολιτισμὸς ἀνδρώθηκε πολὺ γρήγορα καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πειὰ νὰ φωτίζεσθε ἀπὸ τὴν ἀνταύγεια τῶν διακεκριμένων προγόνων σας. Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσουμε τὸ μεγαλεῖο τοῦ Παρελθόντος νὰ σκιάσῃ τοὺς τωρινοὺς πόθους καὶ ἐπιτεύξεις μας.

Ὡς τὰ τώρα, ὅμως, δὲν ξέρουμε πολλὰ πράγματα γιὰ σᾶς, στὴν Ἀμερική. Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ ἀρχίσουμε νὰ μαθαίνουμε. Δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ καθηγητικὴ ἕδρα Νεοελληνικῶν Σπουδῶν, σὲ κανένα Κολλέγιο ἢ Πανεπιστήμιο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἶναι ἀλήθεια, βέβαια, ὅτι τὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια, ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρό, δίνουν νεοελληνικὰ μαθήματα. Ὅμως, στὴν Ἀμερικανικὴ Ἱστορία, ὑπάρχει μόνο μιὰ περίπτωσις δημιουργίας ἕδρας Νεοελληνικῶν Σπουδῶν, στὸ Χάρβαρντ, πρὶν ἀπὸ 75 χρόνια.

* * *

Ἂς ἀνατρέξουμε λίγο στὴν Ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Γιὰ πρακτικοὺς σκοπούς, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μιλήσω γιὰ τρεῖς διαφορετικὲς περιόδους, τὴν Ἀρχαία, τὴν Βυζαντινὴ καὶ τὴν Νεώτερη, κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς ὁποῖες εἶναι σαφῶς διάφορη ἀπὸ τὴν ἄλλη, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα βρισκόταν σὲ χρῆσι πάντοτε.

Ἡ πρώτη περίοδος, ἡ Ἀρχαία, ἔχει πολλὰ χαρακτηριστικά, πολὺ γνωστὰ σὲ σᾶς, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ τὰ ἀναπτύξω. Εἶναι ἡ περίοδος τῶν μεγάλων ἐπιτεύξεων στὴν λογοτεχνία, τοὺς πολιτικοὺς θεσμούς, τὴν φιλοσοφία καὶ τὴν Τέχνη. Εἶναι, ἐπίσης, ἡ περίοδος τοῦ ὀρθολογισμοῦ, ὅπου ὁ ἐπιστημονικὸς

καὶ φιλοσοφικὸς στοχασμὸς δὲν περιοριζόταν ἀπὸ τὰ δόγματα τῆς καθιερωμένης θρησκείας. Τὸ πνεῦμα τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις, εἶναι ἀρκετὰ συγγενὲς μὲ τὸ Ἀμερικανικὸ Πνεῦμα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Δημοκρατίας μας. Ἐμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ νοιώθουμε νὰ συγγενεύουμε πνευματικὰ μὲ τοὺς μεγάλους διανοητὰς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἐνῷ αἰσθανόμαστε ἴσως ξένοι πρὸς τὴν πολὺ διαφορετικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ μεσαιωνικοῦ Βυζαντίου.

Σὲ λίγες χῶρες τοῦ κόσμου διδάσκονται καλύτερα ἢ ἐντατικώτερα, τὰ Ἑλληνικά, ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Κάθε σημαντικὸ κολλέγιο ἢ πανεπιστήμιο διαθέτει μιὰ καλὰ ὠργανωμένη Ἀρχαιοελληνικὴ Σχολή. Οἱ Ἀρχαιοελληνικὲς Σπουδὲς ἐθεωροῦντο θεμελιώδεις, κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας. Κάθε φοιτητὴς τοῦ Χάρβαρντ μάθαινε Ἀρχαία Ἑλληνικά, καὶ μελετοῦσε Ἕλληνες συγγραφεῖς. Σ' αὐτὸν τὸν Αἰῶνα τῆς Ἐπιστήμης, ὅμως, οἱ Ἑλληνικὲς Μελέτες δὲν εἶναι τόσο γενικὲς ὅπως ἄλλοτε. Πάντως, ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ διαδραματίζῃ σημαντικὸ ρόλο στὸ πρόγραμμα τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Στὸ Χάρβαρντ, π.χ., ἔχουμε μιὰ ἐξαίρετη Σχολὴ Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, μὲ παγκοσμίου φήμης καθηγητάς, ὅπως τὸν Βέρνερ Γαῖγκερ, ποὺ τὸ τρίτομο ἔργο του «Παιδεία» εἶναι, ἀναμφισβήτητα, ἡ πιὸ βαθειὰ ἀνάλυσις ποὺ γράφτηκε ποτὲ γιὰ τὴν Ἀρχαιοελληνικὴ σκέψι καὶ παιδεία.

Ἡ Μέση Περίοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ἡ τοῦ Βυζαντινοῦ, δὲν εἶχε καμμιὰ θέσι κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἀμερικανικῆς Παιδείας, καὶ μόνο τελευταῖα ἀναγνωρίστηκε ἀπὸ τὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια. Ἔτσι, στὴν Οὐάσιγκτων, καὶ πιὸ συγκεκριμένα στὸ Ντάμπαρτον Ὄουκς, ἱδρύθηκε ἕνα μεγάλο Κέντρο Βυζαντινῶν Σπουδῶν, μὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ διακεκριμένους καθηγητάς του τὸν Μίλτον Ἀνάστος, ἕνα Ἀμερικανὸ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Θὰ ἀποτελοῦσε εὐχάριστον ἔκπληξι γιὰ σᾶς νὰ σᾶς ἀναφέρω τὶς σημαντικὲς συνεισφορὲς Ἀμερικανῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, στὴν Ἀμερικανικὴ σκέψη. Οἱ «Πρωτοπόροι», ποὺ ἦρθαν στὴν Ἀμερική, πρὶν ἀπὸ 50—60 χρόνια, ἦταν τίμιοι καὶ ἐργατικοὶ Ἕλληνες, μὲ ἐλάχιστη μόρφωσι, ἀλλὰ μὲ ζωηρὸ πόθο νὰ μορφώσουν τὰ παιδιά τους. Ἡ δεύτερη γενεὰ τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν παίζει καταπληκτικὰ σημαντικὸ ρόλο, στὴν ἐπαγγελματικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τουλάχιστον 400 ἀπὸ αὐτοὺς διδάσκουν σὲ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια.

Ἐρχόμαστε, τώρα, στὴν τρίτη καὶ τελευταία περίοδο, γιὰ τὴν ὁποία ἐνδιαφερόμαστε ἰδιαίτερα. Ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τῆς Ἱστορίας, εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς γιατὶ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Νεώτερη Ἑλλάδα ἄνθισε κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ 19ου αἰῶνα, ἀργότερα μειώθηκε, γιὰ νὰ ἀναζωπυρωθῇ μόνο τὰ λίγα τελευταῖα χρόνια. Ὁ Πῆτερ Τόπινγκ ἔγραψε γιὰ τὶς Νεοελληνικὲς Σπουδές, κατὰ θαυμαστὸ τρόπο, σ' ἕνα ἄρθρο του ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ «Βυζάντιο», τὸ 1940—41. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ τὸ ἀναφέρω ἰδιαίτερα, γιατὶ περιέχει πλοῦτο πληροφοριῶν. Ἦταν πολὺ φυσικό, γιὰ μιὰ χώρα ποὺ μόλις εἶχε κερδίσει τὴν δική της ἀνεξαρτησία νὰ ἐνδιαφέρεται ζωηρά, κυρίως ἀπὸ ρωμαντισμό, γιὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων νὰ ἀπελευθερωθοῦν. Ἡ δρᾶσις τῶν Ἀμερικανῶν φιλελλήνων ὅπως τοῦ Σάμουελ Γκρίντλεϋ Χάου ἀντικατοπτρίζεται στὰ Πανεπιστήμια τῆς ἐποχῆς. Ἡ μεγάλη συλλογὴ νεοελληνικῶν βιβλίων, στὸ Χάρβαρντ, χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν θυελλώδη αὐτὴ ἐποχή, πρὶν ἀπὸ 150 χρόνια. Στὸ Χάρβαρντ, ἐπίσης, δίδαξε ὁ Κορνήλιος Φέλτον, Κοσμήτωρ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς καὶ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, ποὺ ἐνδιαφερόταν κυρίως γιὰ τὴν Νεοελληνικὴ Γλῶσσα, Λογοτεχνία καὶ Ἱστορία. Πρὶν ἀπὸ 100 χρόνια δημοσίευσε τὴν «Ἀνθολογία Νεωτέρων Ἑλλήνων Συγγραφέων». Οἱ δίτομες παραδόσεις του γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἀρχαία καὶ τὴν Σύγχρονη, ἐξακολουθοῦν νὰ διαβάζωνται καὶ νὰ ἀναφέρωνται ἀπὸ τοὺς φιλολόγους.

Ἕνα ἄλλο ἐξαιρετικὸ φαινόμενο ἦταν ἕνας γραφικὸς Ἕλληνας, μὲ μακρυὰ γένεια, ἀπὸ τὴν Τσαγκαράδα τῆς Θεσσαλίας. Ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς συγχρόνους του ἦταν μυστηριώδης, καὶ οἱ λεπτομέρειες τῆς ζωῆς του εἶναι ἄγνωστες. Δὲν ξέρουμε οὔτε κἂν τὸ πραγματικό του ὄνομα. Πάντως, τὸ ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖο ἔγινε γνωστὸς εἶναι Εὐαγγελινὸς Ἀποστολίδου Σοφοκλῆς. Ὁ σοφὸς αὐτὸς Ἕλληνας ἐργαζόταν σκληρά. Ἐπὶ 23 χρόνια, μάλιστα, ἦταν Καθηγητὴς Ἀρχαιοελληνικῶν, Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν σπουδῶν, στὸ Χάρβαρντ, δηλαδὴ ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ ἔγινε Καθηγητὴς τῶν Νεοελληνικῶν Σπουδῶν στὴν Ἀμερική. Τὸ «φαινόμενο» αὐτὸ πέθανε πρὶν ἀπὸ 75 χρόνια. Ἡ συμβολή του στὴν Νεοελληνικὴ Φιλολογία ἦταν τεράστια. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἦταν ὁ πρῶτος φιλόλογος, σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, ποὺ βάσισε τὴν μελέτη τῆς Νεοελληνικῆς, στὸ ἐπιστημονικὸ βάθρο ὅπου ἑδράζεται.

Τὸ Χάρβαρντ εἶχε τὴν τύχη νὰ ἔχῃ γιὰ καθηγητή του καὶ ἕνα ἄλλο Ἕλληνα, τὸν Ἀριστείδη Φουτρίδη, ἀπὸ τὴν Ἰκαρία, συμφοιτητὴ καὶ ἀχώριστο σύντροφό μου, ποὺ ὁ θάνατός του σὲ ἡλικία 36 ἐτῶν, ἦταν δυσαναπλήρωτη ἀπώλεια γιὰ τὶς Νεοελληνικὲς Σπουδές. Ὁ Φουτρίδης δημοσίευσε μεταφράσεις ἔργων τοῦ Παλαμᾶ, ὅπως τὴν «Ἀσάλευτη Ζωὴ» καὶ τὴν «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ», σὲ ἐξαίρετη καὶ ἐκφραστικὴ Ἀγγλικὴ ἀπόδοσι τῶν θαυμασίων αὐτῶν ποιημάτων. Εὐχαρίστως ἀποδίδω τὴν κατανόησι καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Παλαμᾶ στὸν ἀληθινὰ «ἀείμνηστο» Ἀριστείδη Φουτρίδη. Ὁ θάνατος διέκοψε μιὰ ἐξαίρετη σταδιοδρομία, ὅταν εἶχε ἤδη ἐπιλεγῇ, ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, Καθηγητὴς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. Προ-

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος, προσκληθεὶς ἐπισήμως εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων, λαβοῦσαν χώραν ἐν τῷ President Park, παρὰ τὸν Λευκὸν Οἶκον, ἐν Washington, D. C., κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1959, ἀνέπεμψεν ἐνώπιον τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου καὶ τῆς Εὐγεν. Κυρίας Ἀϊζενχάουερ τὴν προσευχὴν τῆς εἰρήνης (βλ. σελ. 23).

βλέπεται ὅτι τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Χάρβαρντ θὰ ἐκδόσῃ ξανὰ ὅλες τὶς μεταφράσεις του ποιημάτων τοῦ Παλαμᾶ.

Σήμερα, ἡ μεγαλύτερη συλλογὴ Νεοελληνικῶν βιβλίων, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὀφείλεται στὸν γνωστὸ σὲ ὅλους σας διακεκριμένο ἀρχαιολόγο Κὰρλ Μπλαΐγκεν, τώρα ὁμότιμο Καθηγητὴ τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας στὸ Σινσινάτι. Ἐλπίζω ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Μπλαΐγκεν θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρό του νὰ μεταβάλῃ τὸ Πανεπιστήμιό του σὲ ἐξαίρετο Κέντρο Νεοελληνικῶν Σπουδῶν στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Χάρις στὶς προσπάθειές του, τὸ Πανεπιστήμιό του ἔχει καταλάβει πρωτοπορειακὴ καὶ πρωταρχικὴ θέσι, στὸν τομέα αὐτό, πρᾶγμα ποὺ τὸ κάνει ἄξιο ἰδιαίτερου σεβασμοῦ.

Ἔχω τὴν τιμὴ νὰ εἶμαι Ἐπίτιμος Ἔφορος τῆς Νεοελληνικῆς Συλλογῆς τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ. Ἡ Συλλογή μας αὐτὴ εἶναι πολὺ παληότερη ἀπὸ τὴν Συλλογὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σινσινάτι. Σ' αὐτό, συνέβαλαν οἱ προσπάθειες τοῦ Φέλτον, τοῦ Σοφοκλῆ καὶ Φουτρίδη. Ἔχουμε θησαυρούς, ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ 19ου αἰῶνα, ποὺ βιβλιοθηκάριοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μοῦ εἶπαν ὅτι δὲν βρίσκονται ἀκόμα καὶ στὴν Ἀθήνα. Κατὰ κανένα τρόπο, ὅμως, δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι συναγωνιζόμαστε τὴν Συλλογὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σινσινάτι, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ λογοτεχνικὰ ἔργα ποὺ ἐκδόθηκαν μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Φουτρίδη, τὸ 1923. Ἡ παρουσία μου στὴν Ἑλλάδα ἀναφέρεται στὴν προσπάθειά μας νὰ ἐνημερώσουμε τὴν Συλλογή μας.

Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς Νεοελληνικὲς Σπουδές, στὸ Χάρβαρντ βρίσκεται τώρα στὸ ἀπόγειό του, καὶ οἱ προοπτικὲς νὰ καθιερωθοῦν ἐκεῖ, ἐπὶ τέλους, οἱ Νεοελληνικὲς Σπουδές, πάνω σὲ σταθερὴ καὶ μόνιμη Πανεπιστημιακὴ βάσι, εἶναι καλύτερες παρὰ ποτὲ ἄλλοτε. Ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Νάθαν Πιούς, ἦταν ἐδῶ φοιτητὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Κλασσικῶν Σπουδῶν γιὰ ἕνα χρόνο. Ἐπίσης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης κ. Πέλ Μπὰκ εἶναι θερμὸς φίλος τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκά του ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα, γιὰ πρώτη φορά, μόλις πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, καὶ κυριολεκτικὰ ἀγάπησαν σᾶς καὶ τὴν χώρα σας. Ὅλοι εἴμαστε ἀποφασισμένοι, οἱ Νεοελληνικὲς Σπουδὲς νὰ πάρουν τὴν θέσι ποὺ τοὺς ἁρμόζει, στὸ Χάρβαρντ, ὄχι σὰν παραφυάδα καὶ ἐξαρτώμενο μέλος τῶν Ἀρχαιοελληνικῶν Σπουδῶν, ἀλλὰ σὰν αὐτόνομος τομέας ἐρευνῶν, σὲ ἴση μοῖρα μὲ τὶς ἄλλες γλῶσσες, ὅπως τὰ Γαλλικά, τὰ Γερμα-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

«Καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως», γράφει ἡ Buckler, «ἡ Ἐκκλησία ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία διετήρησε ζῶσαν τὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν. Ἦσαν τὰ Σχολεῖα τὰ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνετράφη τὸ πνεῦμα ποὺ ὡδήγησεν εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἕνας Γερμανὸς σοφὸς (ὁ Dieterich) γράφει ὅτι, ἡ ἐπιθυμία διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν μάθησιν εἶναι ἐμφυτευμένη εἰς τὴν φύσιν τοῦ Ἕλληνος ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς πρώτης ἀρχαιότητος....

»Αὐτὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία ἐπρόλαβε καὶ διεφύλαξε τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ νὰ χάσουν τὴν Ἐθνικήν των συνείδησιν. Ὁμοίως ἡ Ἐκκλησία ἐκρατήθη τόσον ἱερὰ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας μόνον διότι αὐτὴ ὑπῆρξεν ὁ φορεὺς τῶν Ἐθνικῶν ἰδεωδῶν εἰς τοὺς χρόνους τῆς δουλείας. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν παράδοσιν». — G. Buckler, *Byzantine Education.*

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Ὁ Κικέρων περιέγραψε τὴν Ἑλλάδα σὰν μητέρα τοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὰ ποὺ εἶπεν ἕνας Ρωμαῖος πρὶν ἀπὸ 2000 χρόνια, εἶναι καὶ σήμερα ἀληθινά. Στὴν Ἑλλάδα χρωστοῦμε πολλά: Τέχνη, Φιλοσοφία, Δημοκρατία, τὴ βάσι τῆς Ἐπιστήμης μας. Ἂν ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ὑπάρξει, δὲν μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε ὅτι θὰ ὑπῆρχε ἡ σύγχρονη Ἐπιστήμη. Μὲ ἄλλα λόγια, χωρὶς τὴν Ἑλλάδα, ὁ σύγχρονος ἰδικός μας κόσμος καὶ πολιτισμὸς δὲ νθὰ ὑπῆρχε. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἡ σύγχρονη Εὐρώπη εἶναι καθαρὸ δημιούργημα τῆς Ἑλλάδος.... Ἡ Ἑλλὰς εὗρῆκε τὸν κόσμον χωρὶς ἐπιστήμη, χωρὶς φιλοσοφικὴ σκέψι, μὲ πρωτόγονες θρησκευτικὲς ἰδέες καὶ μὲ μιὰ ζωὴ ποὺ ἦταν ζωώδης, ἂν ὄχι κτηνώδης. Ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἐτελείωσε τὸ μεγάλο ἔργο της, ἡ ἐπιστήμη, ἡ πολιτική, ἡ φιλοσοφία, ἡ τέχνη, ὁ πολιτισμός, εἶχαν ἀναπτυχθῆ καὶ εἶχε συντεθῆ ἕνα ἰδανικὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, πού, στὸ εἶδος του, καὶ σήμερα ἀκόμη δὲν ἔχει ξεπερασθῆ». — *Sir Richard W. Livingstone,* Πρόεδρος τοῦ Κολλεγίου Corpus Christi τῆς Ὀξφόρδης.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

«Ἡ ἀκλόνητος πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐνεργὸς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πίστις, ἡ ἀπαράμιλλος ποιμαντορικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ των δρᾶσις, ἡ ἀφοβία των πρὸ ἀπειλῶν καὶ κινδύνων, τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα των, ἡ βαθυτάτη γνῶσις τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς φιλολογίας, ὡς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας, ἡ λογοτεχνικὴ διαμόρφωσις τῶν διανοημάτων των, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν φύσιν, ἡ βαθεῖα κατανόησις τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων συναισθημάτων, ἀνησυχιῶν καὶ ἀναγκῶν, ἡ πνευματικὴ ἀντίληψις τῆς θρησκείας, ἡ ἀντίδρασις κατὰ τῆς διαφθορᾶς, ἡ ἀκοίμητος φιλοπατρία των καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸ ὑποδειγματικὸν ἦθος των, δικαίως ἀνέδειξαν τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας πρότυπα ἀνθρώπων καὶ Ἱεραρχῶν καὶ προστάτας τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς καθόλου Χριστιανοπρεποῦς καὶ Ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς ἐν γένει».

(†) Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ
Καθηγητής, Ἀκαδημαϊκὸς

Ο ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

«Οὕτω ἠθέλησαν ἡ Πρόνοια καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀνάγκη. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος θεμελειωθεῖσα πνευματικὴ τάξις, τελειωθεῖσα διὰ τῆς Χριστιανικῆς ἀποκαλύψεως, ὡδήγησεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ τύπου ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει ὡς ὕψιστον ἰδεῶδες εἰς τοὺς ἐκ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος ζῶντας λαοὺς καὶ ὁ ὁποῖος τὴν ὑψίστην αὐτοῦ πραγματοποίησιν γεραίρει εἰς τὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων σοφῶν, στοχαστῶν, ἐφευρετῶν καὶ καλλιτεχνῶν τῆς Χριστιανικῆς Οἰκουμένης.

ΝΙΚ. ΛΟΥΒΑΡΗΣ
Καθηγητής, Ἀκαδημαϊκὸς

νικά, τὰ Ἰταλικά, ἀκόμα καὶ τὰ Βουλγαρικὰ καὶ Τουρκικά.

Ἡ ὁλοένα μεγαλύτερη σημασία τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ της, ἄρχισε, ἐπὶ τέλους, νὰ διακρίνεται καθαρά. Ἡ ὥρα πλησιάζει. Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν σημασία τῆς σπουδῆς τῆς γλώσσας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς Συμμάχους της, καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ ἄργησαν νὰ ἀνακαλύψουν ὅτι ὑπάρχει Νεοελληνικὸς Πολιτισμός, προετοιμάζονται νὰ ἡγηθοῦν στὴν προσπάθεια αὐτή. Ἂν μπορέσω νὰ συμβάλω, κατὰ τίποτε, στὴν ἐπίτευξι τοῦ μεγάλου αὐτοῦ σκοποῦ, ἡ ζωή μου δὲν θὰ εἶναι μάταιη.

Ἀπαραίτητον βοήθημα τοῦ Ἱερέως, τοῦ Κατηχητοῦ, τῆς Κατηχητρίας καὶ παντὸς Ἑλληνορθοδόξου εἶναι τὸ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1960.

Ζητήσατέ το ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α΄. ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθυντοῦ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, Brookline, Mass.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ δὲν ἀποτελεῖ συγγραφήν. Εἶναι ἁπλῆ Ὁμιλία ἀπαγγελθεῖσα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς καθιερωμένης Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Ἡ ἱστορικὴ ὑπόθεσις τοῦ περιεχομένου της ἀναφέρεται εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον τῶν Τριῶν Μεγάλων Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, Μεγάλου Βασιλείου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Οὗτοι συνήνωσαν τὸ Ἑλληνικὸν φιλοσοφικὸν πνεῦμα πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ Ἀποκάλυψιν. Ἐβάπτισαν τὴν Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν εἰς τὰ νάματα τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας. Ἐδημιούργησαν τὴν Ἑλληνικὴν Θεολογίαν, καὶ ἐχρησιμοποίησαν πρὸς τοῦτο τὴν γλῶσσαν τῆς Φιλοσοφίας, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκηρύχθη ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν τὰ Εὐαγγέλια, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν διετυπώθησαν τὰ Δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία δικαίως ὀνομάζεται Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία. Εὐλόγως δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὀνομάζεται Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐκτιμῶνται ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, διότι ὑπῆρξαν οἱ κύριοι παράγοντες τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τιμᾶται καὶ αὐτή, διὰ τὴν ἱστορίαν της, ὡς Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν.

* * *

Τὰ τέκνα λοιπὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῶν ἱστορικῶν τούτων πραγματικοτήτων, ὀφείλουν, κατὰ καθῆκον λογικῆς φρονήσεως καὶ ἠθικῆς συναισθήσεως, νὰ ἐκμανθάνουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ τὴν διατηρήσουν ὡς Λειτουργικὴν γλῶσσαν τῆς Μητρός των Ἐκκλησίας.

Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ καλλιέργεια τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἀμερικανικῆς. Ἡ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Ὀρθόδοξος Νεολαία εἶναι Ἀμερικανοί. Ἀποτελεῖ τοῦτο δίκαιον καὶ ἐπιβεβλημένον καύχημά των. Ἔχουν ὅμως ἱερὸν καθῆκον πνευματικῆς κληρονομίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμποροῦν, διότι δὲν πρέπει, οὔτε νὰ παραβλέψουν, οὔτε νὰ περιφρονήσουν, ἀφοῦ οἱ ξένοι τόσον ἐκτιμοῦν καὶ τόσον τιμητικὰ ὑπολογίζουν τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας τῆς Ἑλληνικῆς κληρονομίας. Μία καλῶς ὠργανωμένη εἰς ἡμερήσια Σχολεῖα Ἑλληνο-Ἀμερικανικὴ ἐκπαίδευσις, μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐπισήμου Ἀμερικανικοῦ προγράμματος, θὰ καθιστᾷ ἀναμφιβόλως τοὺς Νέους μας, Ἕλληνας τὴν ψυχὴν καὶ Ἀμερικανοὺς τὴν διακριτικὴν ἀξίαν.

Ἐξ ἄλλου, τοιούτους τοὺς θέλει ὄχι μόνον ἡ ἱστορικὴ Πατρὶς τῆς καταγωγῆς των, ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικὴ Πατρὶς τῆς γεννήσεώς των καὶ τῆς ἀνατροφῆς των. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς τοῦτον κάμνει τὴν ἑξῆς ἀξιόλογον σύστασιν πρὸς τοὺς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανούς, ὁ παγκοσμίου φήμης πολιτικὸς σχολιαστὴς τοῦ Ραδιοφώνου Mr. Cedric Foster, ὁμιλῶν ἐσχάτως ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς Ἑλλάδος: «Ἡ κληρονομία τὴν ὁποίαν ἔχετε εἶναι ἡ πειὸ πολύτιμος εἰς τὸν Δυτικὸν κόσμον. Περιφρουρήσατέ την ὅσον ἠμπορεῖτε καλλίτερα. Διδάξατε εἰς τὰ παιδιά σας τὴν γλῶσσάν σας, τὰς παραδόσεις σας, τὴν κληρονομίαν σας. Κρατήσατε τὴν φλόγαν ζωντανήν, δώσατε εἰς τὰ παιδιά σας ἀναμμένον τὸν δαυλὸν τῆς ἐνδόξου κληρονομίας σας διὰ τὴν συνέχισιν αὐτῆς».

* * *

Πρὸ ἐτῶν καθιερώθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαὴλ ἡ «Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων», πρὸς ἔνδειξιν τῶν ἱστορικῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐκαλλιέργησεν ἡ Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία καὶ διεμόρφωσεν ἡ Ἑλληνικὴ Σκέψις. Τὸ πνεῦμα τοῦτο υἱοθετηθὲν ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἐλάμπρυνε μὲ τὴν αἴγλην του τὴν χριστιανικὴν φιλοσοφίαν καὶ διαιωνίζεται ἔκτοτε διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἡ «Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων» ἀποτελεῖ ὄντως ἐν Ἀμερικῇ εὔσημον Ἑλληνικὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ φαεινὴ διάνοια τοῦ ἐκλιπόντος βαθυστοχάστου Ποιμενάρχου. Ἀρχίζει δὲ ἡ Ἑβδομὰς αὐτὴ τῶν πνευματικῶν ἐπιδείξεων πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴν ὁποίαν ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἄγει τὴν 30ὴν τοῦ Ἰανουαρίου.

Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι, οἱ καὶ Μεγάλοι Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας προσονομαζόμενοι, εἶναι Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Οὗτοι ἤκμασαν κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα, ὁ ὁποῖος, διὰ τὴν πνευματικὴν ἀκμήν του, ὀνομάζεται «Χρυσοῦς Αἰὼν» τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ τρεῖς οὗτοι Μεγάλοι Διδάσκαλοι, τοὺς ὁποίους εὐλόγως ἡ Ἐκκλησία μας προσονομάζει καὶ «Φωστῆρας», τιμῶνται

καὶ γεραίρονται ἀπὸ ὅλας τὰς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς Θεολογοῦντας τῶν Ἐκκλησιῶν. Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ ἡ ἱστορικὴ φράσις τοῦ Πάπα Ρώμης Πίου τοῦ 11ου, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι καὶ ὅταν κατακλίνεται διὰ νὰ κοιμηθῇ, τοποθετεῖ τὰ συγγράμματά των κάτω ἀπὸ τὸ προσκεφάλαιόν του.

* * *

Καὶ ποῖον λοιπὸν ὑπῆρξε τὸ ἔργον τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν τούτων; Ὑπῆρξεν ὄντως μέγα καὶ ἱστορικόν. Συνήνωσαν, συνηδέλφωσαν τὸ Χριστιανικὸν πνεῦμα μὲ τὸ φιλοσοφικόν. Ἐξεχριστιάνισαν τὴν Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν. Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἀθάνατον πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ἐθεολόγησαν καὶ θεολογοῦντες ἐφιλοσόφησαν. Ἐδημιούργησαν τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν. Ταμιοῦχος δὲ αὐτῆς εἶναι ἕκτοτε ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Τοῦ φιλοσοφικοῦ τούτου πνεύματος γλυκύφθογγον ὄργανον εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα. Ἡ Γλῶσσα ἡ μοναδικὴ πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Ἡ Γλῶσσα τοῦ ρητορικοῦ λόγου. Ἡ ἀκαταμάχητος Γλῶσσα τῶν πνευματικῶν τῆς Ἐκκλησίας θριάμβων. Ἡ Γλῶσσα, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ διὰ τῆς ὁποίας διηρμηνεύθη ὁ Χριστιανισμός, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν τὰ Εὐαγγέλια, καὶ τὴν ὁποίαν ἐχειρίσθη ὁ Παῦλος περιάγων ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην τὸν πυρσὸν τῆς πίστεως πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἡ Γλῶσσα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἡ Γλῶσσα τῶν Δογμάτων τῆς πίστεως, ἡ Γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸν χαρακτῆρα τοῦτον καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τὴν βαθυτάτην σημασίαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ὀλίγον πρὸ τῆς συλλήψεώς Του, ὅταν δύο ἐκ τῶν Μαθητῶν ἀνεκοίνωσαν πρὸς Αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν Ἑλλήνων τινῶν ὅπως Τὸν γνωρίσουν προσωπικῶς, εἶπε: «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Καὶ πράγματι, τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα τῆς φιλοσοφίας Τὸν ἐδόξασε, διότι αὐτὸ ἀνέλαβε καὶ κατέστησε τὴν διδασκαλίαν Του πίστιν γνώσεως τῆς Ἀληθείας. Ἀληθείας, τὴν ὁποίαν τοῦτο διηρεύνα ἐπὶ αἰῶνας, ἱπτάμενον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ὁρίζοντας τῆς θεϊκῆς μεγαλειότητος καὶ ὁραματιζόμενον τὸν Θεόν, «εἰ ἄρά γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν», καθὼς ὁ Παῦλος ὑπενθύμισε τοῦτο πρὸς τοὺς Ἀρειοπαγίτας ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Προσέθεσε δὲ πρὸς τούτους καὶ τὸ γεγονός, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς "Ελληνας ποιητὰς εἶχον ἤδη γνωματεύσει ὅτι ὄχι μόνον ἀνὰ τὸ Σύμπαν ἐκτείνεται ἡ πνευματικὴ κυριαρχία τοῦ ἀνάρχου, τοῦ ἀγεννήτου πνευματικοῦ Θεοῦ, ἀλλ' εἶναι οὗτος τόσον πλησίον μας, ὥστε μέσα εἰς Αὐτόν, ὡς εἰς πνευματικήν τινα ἀτμοσφαῖραν, ζῶμεν οἱ ἄνθρωποι, καὶ κινούμεθα καὶ ὑπάρχομεν: «Ἐν Αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν», διότι Αὐτοῦ δημιουργήματα, λέγει, εἴμεθα οἱ ἄνθρωποι, (Πράξεις 17:27).

Οἱ τρεῖς λοιπὸν Ἱεράρχαι οὗτοι, οἱ ὁποῖοι σπουδάζοντες τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα εἶχον βαπτισθῆ εἰς τὰ νάματα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, κατέστησαν τὴν πραγματικότητα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ ὑπόθεσιν καὶ περιεχόμενον τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας, καὶ τὴν διδασκαλίν Του ἀνέπτυξαν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφικὴν σκέψιν καὶ διετύπωσαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἡ ὁποία μέχρι καὶ τοῦ πέμπτου αἰῶνος ἐλαλεῖτο ἀνὰ τὸν κόσμον.

Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι, κατὰ τὸν δεύτερον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, μετέφρασαν τὴν Βίβλον των εἰς τὴν Ἑλληνικήν, διὰ νὰ δύνανται νὰ τὴν μελετοῦν καὶ νὰ τὴν κατανοοῦν. Ἀπετέλεσεν ὄντως ἔργον τῆς θείας Προνοίας τὸ κατόρθωμα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος λαβὼν εἰς τὰς στιβαράς του χεῖρας τὸν πυρσὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας διέδωκεν ἀνὰ τὸν κόσμον τὸν ὁποῖον κατέκτησεν, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Πανταχοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἱδρύθησαν Ἑλληνικαὶ Φιλοσοφικαὶ Σχολαί. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἐν Ἀσίᾳ, ηὐτύχησε νὰ σπουδάσῃ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ ὁ διάσημος Φαρισαῖος Παῦλος, τὸν ὁποῖον, δεινὸν διώκτην τοῦ Χριστιανισμοῦ τυγχάνοντα, κατέστησεν ὁ Κύριος, δι' ἀποκαλύψεως, «Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν».

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἱστορικὸς λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ Εὐαγγέλια ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔγραψαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, τὰ Δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως διετυπώθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, τὸ αἰώνιον καὶ ἀναλλοίωτον Σύμβολον τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως διετυπώθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν, εὐλόγως δὲ ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καλεῖται «Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία», καὶ ἡ πατροπαράδοτος διδασκαλία της καλεῖται καὶ αὐτὴ «Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία».

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐξόρμησις διὰ τὰ Νηπιαγωγεῖα! Καμμία Κοινότης δὲν πρέπει νὰ μείνῃ χωρὶς Νηπιαγωγεῖον. Εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς Κοινότητος.

* * *

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις, Σωματεῖα καὶ ἰδιῶται, ὅλοι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὸ Προσκύνημα πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον στὰς 19 Ἀπριλίου μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ».

Κοινότητες καὶ Ὀργανώσεις πρέπει νὰ συστήσουν Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος, ὥστε τὸ Προσκύνημα νὰ καταστῇ ἀντιπροσωπευτικὸν καὶ πάνδημον.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, τὴν ὁποίαν διερχόμεθα καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν προσκαλεῖ ἡ Ἱερά μας Ἀρχιεπισκοπὴ κάθε Ἑλληνοαμερικανὸν καὶ γνήσιον Ἀμερικανόν, Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, νὰ γνωρίσωμεν περισσότερα καὶ νὰ ἀξιολογήσωμεν πιὸ πολὺ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ διατηρήσωμεν τὰ πολυτιμώτατα κεφάλαιά μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Θρησκεία καὶ ἡ ἀθάνατος Ἑλληνικὴ γλῶσσά μας, ἂς ἴδωμεν δι' ὀλίγων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, πόσον ἀξίζει καὶ ποίαν θέσιν τῆς ἔδωκε πρῶτον ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι δεύτερον:

Ὕστερα ἀπὸ αἰῶνας πολλούς, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἡ δυστυχισμένη ἀνθρωπότης ἀνέμενε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ποὺ θὰ ἔδιδε τὴν εἰρήνην, τὴν χαρὰν καὶ τὴν σωτηρίαν εἰς τὰ ἄτομα καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἔφθασεν ἐπὶ τέλους ὁ καιρὸς νὰ ὁμιλίσῃ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ δοθοῦν αἱ αἰώνιαι ἀλήθειαι, οἱ νόμοι καὶ αἱ ἐντολαὶ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Νομοθέτου πρὸς τὸ ἀγαπημένον πλάσμά του.

Καὶ ἠκούσθησαν καὶ ἐγράφησαν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, πρὸ 19 αἰώνων, τὰ Ἱερὰ Εὐαγγέλια, αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου καὶ τῶν ἄλλων Ἀποστόλων, ἡ Καινὴ Διαθήκη ὁλόκληρος, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἑλλήνων. Μάλιστα μᾶς λέγουν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (Πράξεις 2–5), ἐπαρουσιάσθη ἀμέσως ἡ ἀνάγκη νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ μεταδοθοῦν εἰς ὅλας τὰς γενεὰς αἱ ἀλήθειαι τῆς πίστεως, καὶ ἐπομένως, ἀμέσως ἐχρειάσθη τὸ ὄργανον καὶ τὸ μέσον ποὺ λέγεται γλῶσσα, ἡ γλῶσσα δὲ αὕτη μὲ τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, εἶναι ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνική.

Ἐδῶ δὲ ἀκριβῶς παρατηρεῖται τὸ σπουδαιότατον φαινόμενον, οἱ Ἀπόστολοι χωρὶς καμμίαν συνεννόησιν, μὲ μίαν ἀπόφασιν, ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἔγραψαν εἰς μίαν μόνον γλῶσσαν, εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικήν, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ἐγνώρισεν ὁ Κύριος εἰς τὸν κόσμον καὶ ὅσα παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς καὶ ὄχι τὴν τότε ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους τὴν λατινικήν.

Τὸ νὰ ἔχωμεν λοιπὸν πρῶτον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὴν Καινὴν Διαθήκην, τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὰς Ἐπιστολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τὰς Καθολικὰς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τοῦτο εἶναι προνόμιον δι' ἡμᾶς, εὐλογία καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ προσέξωμεν, νὰ διατηρήσωμεν, καὶ εἰς τὰ παιδιά μας νὰ μεταδώσωμεν.

Ἀλλὰ ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι καὶ ἡ γλῶσσα τῶν ἐπιστημῶν, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς κατὰ τὰ δύο πέμπτα. Μάλιστα δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονός, ὅτι χιλιάδες ἐπιστημονικῶν Ἑλληνικῶν λέξεων καὶ ὅρων ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας ὅλων τῶν λαῶν, καὶ τοῦτο, διότι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἕνας ἀληθινὸς θησαυρὸς τὸν ὁποῖον ὁ μορφωμένος ἄνθρωπος, ὁ ἐπιστήμων καὶ ὁ ἐρευνητὴς χρησιμοποιεῖ, διότι μόνον διὰ τῶν λέξεων τούτων ἔχουσι τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἐκφράζουν τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ περιγράφουν τὰς καταστάσεις.

Ἀκόμη, τρίτον, ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι καὶ γλῶσσα τῆς Ὀρθοδόξου λατρείας, μὲ πλοῦτον αἰσθημάτων ἀπερίγραπτον, μὲ ἐπικὴν ἁπλότητα ἀσύγκριτον, μὲ κάλλος καὶ ἁρμονίαν λόγου μεγαλειώδη, μὲ σεμνότητα, μὲ μεγαλοπρέπειαν ἐξωτερικὴν ἐξαίρετον, μὲ οὐσίαν καὶ βάθος, μὲ ἔκτασιν, μὲ τέχνην καὶ χάριν τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν.

Μελετήσατε ὄχι πολλά, ἐλάχιστα ἀπὸ τῆς Ὀρθοδόξου λατρείας μας, μὲ τὴν πλουσίαν σύνθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀριστουργήματα, τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῶν χριστιανῶν τοῦ Βυζαντίου, τοὺς κανόνας τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοὺς ὕμνους καὶ τὰ τροπάρια τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, καὶ τόσα ἄλλα. Μελετήσατέ τα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἐὰν σᾶς εἶναι δυνατόν, καὶ θὰ ἴδητε τὴν μεγάλην πτωχείαν τῆς Ἀγγλικῆς ἀπέναντι τοῦ πλούτου καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Μελετήσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ σπουδαιότατον βιβλίον ποὺ ἐκυκλοφόρησε τὸ 1956 εἰς ὅλον τὸν κόσμον, «Νοσταλγία τῆς Ὀρθοδοξίας», εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου καὶ εἰς τὴν Ἀγγλικήν, διὰ ν' ἀκούσετε τί γράφουν Προτεστάνται καὶ Καθολικοὶ θεολόγοι διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς λατρείας μὲ ὄργανον ἐκφράσεως τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικήν, καὶ θὰ νοιώσετε ὡς Ἕλληνες ὑπερηφάνειαν καὶ χαράν.

Ἰδοὺ π.χ. τί γράφουν δύο μεγάλαι προσωπικότητες. Πρῶτον ὁ Ἄγγλος θεολόγος Heimsath: «Εἰς αὐτὴν τὴν Ὀρθόδοξον λατρείαν, μὲ ὄργανον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εὑρίσκει τις τὸν συνδυασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου μεγαλείου καὶ τοῦ θείου μυστηρίου, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὴν λατρείαν αὐτὴν εὑρίσκομεν τὸ εὐαγγελικὸν δρᾶμα τῆς σαρκώσεως τῆς ζωῆς, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς τὸ φοβερὸν μυστήριον τῆς δημιουργίας. Εἶναι ἡ ἐπιβίωσις τῆς ζωντανῆς

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος βαπτίζων, τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1959, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς «Ἁγίας Τριάδος», Νέας Ὑόρκης, τὰ τετράδυμα τῆς οἰκογενείας κ. Ἀλεξάνδρου καὶ κ. Βασιλικῆς Κάζουρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν τὰ ὀνόματα Ἀνθὴ-Σοφία, Λεωνίδας-Ματθαῖος, Παῦλος, καὶ Μιχαὴλ-Νικόλαος.

χαρᾶς τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διετηρήθη διὰ τῆς μυστηριακῆς ἑρμηνείας. Οὐδεμία θρησκευτικὴ τελετὴ εἶναι τόσον περιεκτικὴ ὅλων τῶν γηΐνων ἐνδιαφερόντων καὶ ὅλων τῶν οὐρανίων ἐλπίδων, τόσον ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου ἀξιώματος καὶ τῆς θείας μεγαλειότητος».

Ἰδοὺ ὁ ὕμνος διὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν λατρείαν μας. Καὶ συνέχεια ἕνας ἄλλος περίφημος ὕμνος τοῦ Ἀμερικανοῦ Γερουσιαστοῦ Γουΐλλιαμ Κίνγκ εἰς τὸ Κάντον, Ὀχάϊο, διὰ τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν μας καὶ τὴν θρησκείαν μας: «Σεῖς οἱ Ἕλληνες, εἶπεν εἰς μίαν συγκέντρωσιν τῶν Ἑλλήνων, εἶσθε οἱ εὐτυχέστεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, διότι ἀνήκετε εἰς τὴν ἀήττητον καὶ γοητεύουσαν μὲ τὴν λαμπρότητά της Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Σᾶς ζηλεύω καὶ δὲν θὰ χαρῶ παρὰ μόνον, ὅταν ἴδω τὴν ἐν Ἀμερικῇ πρόοδον τῆς Ἐκκλησίας σας, χωρὶς τὴν ὁποίαν Ἐκκλησίαν Ἑλληνισμὸς δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον. Λατρεύω ἐξ ἴσου, συνεχίζει, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν σας, ποὺ μαγεύει κάθε φίλον τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου . . . Τὴν λατρεύω τὴν γλῶσσαν σας διότι εἶναι ἡ ὡραιοτέρα καὶ πλουσιωτέρα εἰς ἔκφρασιν ἀπὸ ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου. Νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διὰ τὴν γλῶσσαν σας. Μάθετε νὰ ὁμιλῆτε καὶ νὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι, διὰ νὰ γίνετε καλοὶ Ἀμερικανοί, ὀφείλετε νὰ εἶσθε τέλειοι Ἕλληνες»!

Ὕστερα ἀπὸ τὰς ὁμολογίας αὐτὰς διὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσάν μας, ὅλοι μας ἔχομεν ὑποχρέωσιν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις νὰ διατηρήσωμεν καὶ νὰ μεταδώσωμεν τὴν Ὀρθόδοξον Θρησκείαν μας καὶ τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὰς οἰκογενείας μας, ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικά μας Σχολεῖα, τὸν ἡμερήσιον, τὸν ἑβδομαδιαῖον καὶ τὸν περιοδικὸν τύπον, καθὼς καὶ τὰς ραδιοφωνικὰς ὥρας μας, διὰ τὰς ὁποίας ὡσαύτως εἴμεθα ὑπερήφανοι.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΟΥ: Δάνεισε εἰς τὸν Θεόν. Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανείζει Θεῷ. Θὰ λάβῃς τόκον ἀσυγκρίτως πολυτιμότερον: Τὴν σωτηρίαν σου!

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Αἱ εὐχαὶ τοῦ Πατριάρχου μας καὶ ἀναμνηστικὸν Μετάλλιον θὰ δοθοῦν εἰς κάθε προσκυνητὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ: ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

«Ἐὰν τὸ Εὐαγγέλιο δὲν εἶχε διδάξει προηγουμένως τοὺς γενικοὺς ἠθικοὺς νόμους μὲ ὅλη τους τὴν καθαρότητα, ὁ ὀρθὸς λόγος δὲν θὰ τοὺς εἶχε βρῇ μέχρι τώρα μὲ τέτοια τελειότητα». (**Κάντ,** μέγας ἠθικολόγος καὶ φιλόσοφος).

«Μόνον τὸ Εὐαγγέλιον δύναται νὰ ἀναγεννήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ Γένος ἡμῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ὁ χάρτης καὶ τῆς ἐπιγείου καὶ τῆς ἐπουρανίου βασιλείας». (**Ἀδαμάντιος Κοραῆς,** Διδάσκαλος τοῦ Γένους).

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΗΛΙΛΗ
Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος «Ἁγίου Γεωργίου»
Toronto, Canada

Η ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΟΣ βουλὴ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία κατὰ καιροὺς ἐκφαίνεται εἰς τὸν κόσμον, ὑπὸ διάφορον μορφήν, μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τοῦ κόσμου καὶ ἠθικὴν προκοπὴν αὐτοῦ, εἰς τοὺς ὁραματισμούς του ὡς πρὸς τὴν τελειότητα τῆς ζωῆς καὶ τὴν συνεχῆ πορείαν του πρὸς τὸ ἠθικῶς τέλειον, ἠξίωσε τὸν κόσμον, ἐξαποστείλας τοὺς τρεῖς φωτοβόλους φωστῆρας διὰ νὰ φωτίσουν τὴν ἐσκοτισμένην διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγκαθιδρύσουν ἐν αὐτῇ τὴν τρισήλιον Θεότητα τῆς Παναγίας Τριάδος. Μὲ τὸν πυρσὸν τοῦ πνεύματός των καὶ τὰς ἀκτῖνας τῶν θείων αὐτῶν δογμάτων εἰσήγαγον εἰς τὸν κόσμον τὸν ἀνεξάντλητον θησαυρὸν τῆς θείας Σοφίας καὶ κατέστησαν προσιτὰ τὰ ζωηφόρα νάματα πάσης Θεογνωσίας.

Καὶ οἱ αἰῶνες περνοῦν . . . καὶ ἡ μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν παραμένει πάντοτε εἰς τὴν σκέψιν τοῦ κόσμου, ὡς ἡ ὑψίστη ἀρετὴ ἐν αὐτῷ, διὰ τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματός των, μεθ' ἧς διεξῆλθον ἀπαράμιλλα οὐχὶ μόνον τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἀληθείας τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ποιήσεως.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ἐμβριθεῖς μελετηταὶ τῶν Θείων Γραφῶν καὶ ἀναρριπιζόμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῶν ἀθανάτων ἔργων τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἀπέβησαν φάρος τηλαυγής, ὁ ὁποῖος ἔλαμψε ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ διὰ τοῦ ὁποίου φωτίζεται καὶ σήμερον ὁλόκληρος ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία.

Ἡ τριὰς τῶν τιμωμένων Ἱεραρχῶν, δὲν παρέμεινε μόνον εἰς τὴν μονομερῆ μελέτην τῶν Θείων Γραφῶν, διότι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπήτει εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν τὴν τῆς Ἀποστολικῆς ὠφελείας, διὰ νὰ ἐπιδράσῃ ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποίουν θετικῶς καὶ τὴν θύραθεν παιδείαν, ἥτις πολὺ ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐκ μικρᾶς του ἡλικίας εἰσέδυσε μέσα εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς φιλοσοφίας καὶ ὡς καλὸς ἐργάτης ἀνεζήτει ἐπιμελῶς τοὺς πολυτίμους μαργαρίτας αὐτῆς, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκόσμησε τὰ Θεολογικὰ ἀριστουργήματα τῆς μεγάλης διανοίας του. Κατὰ τὸν Θεῖον Βασίλειον, ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι ἡ προειδοποίησις καὶ ἡ γενομένη προεργασία διὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ θεμελίωσιν αὐτοῦ. Κατ' αὐτὸν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Χριστιανικῆς παιδεύσεως ὑπάρχει ἀμοιβαία σχέσις καὶ ἀμφότεραι αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐπενεργοῦν εὐεργετικῶς εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, τόσον αἱ ἠθικαὶ Εὐαγγελικαὶ ἀλήθειαι, ὅσον καὶ τὰ ἠθικὰ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἀξιώματα. Ὁ Θεῖος Βασίλειος εἰσέρχεται μέσα εἰς τὰ βαθύτερα σημεῖα καὶ ἑρμηνεύει τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ χαρακτηρίζει τὴν ποίησιν καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ὁμήρου ὡς ἔπαινον ἀρετῆς, συνιστᾷ τὴν μελέτην τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Σόλωνος ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, θαυμάζει τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔξοχα κατορθώματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὡς τοῦ Σωκράτους, τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Εὐκλείδου, οἱ ὁποῖοι ὡς μάρτυρες παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεώς των.

Οὕτως ἐννοῶν τὰ πράγματα ὁ Θεῖος Βασίλειος ὑπεισέρχεται μέσα εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ μὲ τὴν διακριτικότητα ἡ ὁποία τὸν χαρακτηρίζει σταχυολογεῖ μόνον τὰ ὠφέλιμα καὶ χρήσιμα εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ἐκτὸς τῆς μελέτης τῶν Θείων Γραφῶν ὁ Θεῖος Βασίλειος ἐμμένει καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν τῆς ζωῆς. Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐκτιμῶσα τοὺς μεγάλους ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγῶνάς του καὶ τὰς ἐξόχους ἀρετάς του, ὠνόμασεν αὐτὸν Μέγαν καὶ οὕτω ὁ Θεῖος Βασίλειος ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους λάμπει μέσα εἰς τὸ πνευματικὸν τῆς ἀνθρωποτητος στερέωμα καὶ καταυγάζει τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς πρὸς τὴν ὀρθοφροσύνην καὶ τὴν Χριστιανικὴν τελειότητα.

* * *

Ὁ ἕτερος τῆς τριάδος τῶν Σεβασμίων Ἱεραρχῶν, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, μὲ τὰς πολλὰς τοῦ βίου μεταβολάς, ἐγκαταλείψας τὴν διδασκαλίαν τῆς ρητορικῆς τέχνης καὶ τὸ πολὺ τιμώμενον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, ἐδόθη ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὡς ἄξιος αὐτῆς λειτουργὸς προσέφερεν ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, προσενεγκὼν πολλὰς ὑπηρεσίας μὲ τὰς μεγάλας ἀρετάς του εἰς τὴν ὑπὸ τῶν αἱρέσεων ταρασσομένην Ἐκκλησίαν. Ὅτε Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης ἐγένετο Αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν, ὁ Θεῖος Γρηγόριος ἐπελήφθη τότε καὶ ἐξέδωκε τὸ περιεχόμενον τῶν ποιημάτων τούτων ἐν εἴδει ποιημάτων Χριστιανικῶν καὶ ἐκυκλοφόρησεν αὐτὰ πρὸς μελέτην ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Θεῖος Γρηγόριος ἠρέσκετο εἰς τὸν ἥσυχον βίον, δὲν εἶχε τὴν παθητικὴν εὐστάθειαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, προετίμα τὴν ἠρεμίαν τῆς ἐρήμου ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν πόλεων, διὰ τοῦτο ἀθορύβως ἀπελθὼν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπό-

λεως, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέθλιον αὐτοῦ Ἀριανζόν, ἔνθα ἔζη ἐν ἡρεμίᾳ ἀσχολούμενος μὲ τὴν Χριστιανικὴν ποίησιν, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἔπαυσε ἀναβλύζουσα ἐκ τῆς θερμῆς αὐτοῦ καρδίας τοὺς γλυκεῖς αὐτῆς καρπούς. Ἡ ζωηρὰ ποιητικὴ φαντασία τοῦ Θείου Γρηγορίου μετὰ τῆς ρητορικῆς του δυνάμεως ἀπετέλεσαν τὸν τελειότερον τύπον τῆς νέας Φιλολογικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία διαμορφωθεῖσα ἐκ τῆς κράσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, συνέδεσε τὴν σοφιστικὴν ἐπιστήμην μετὰ τῆς Ἀποστολικῆς ἀφελείας, πολλάκις δέ, τὴν ἐπιτετηδευμένην πολυτέλειαν τῆς φράσεως καὶ τοῦ νοήματος μετὰ τῆς πλέον εἰλικρινοῦς συγκινήσεως. Εἴς τινα διάλογόν του «πρὸς ἑαυτόν», ὁ Θεῖος Γρηγόριος, παρουσιάζει ἑαυτὸν πλανώμενον, πλήρη ἀθυμίας, ἀσθενῆ καὶ ἄπατριν, μὴ ἔχοντα γῆν διὰ νὰ ταφῇ καὶ τούτων ἕνεκα ἀδιάφορον διὰ τὰ περὶ αὐτὸν πράγματα. Καθὼς δὲ ἄπελπις καὶ ἐκ τῆς μελαγχολίας καταπτοημένος περιφέρεται ὁ Θεῖος οὗτος ποιητής, αἴφνης διαλύει διὰ τοῦ πνεύματός του τὸ σκότος τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ ὡς ὑψιπέτης ἀετὸς ἀνέρχεται ἐκ τῆς γηΐνης σφαῖρας, διὰ τῶν πτερύγων τῆς πίστεώς του πρὸς τὸν Θεόν, τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου παραμυθίαν. Τοιαύτης δυνάμεως ὁ Θεῖος Γρηγόριος, συνδυάζει τὴν ἔξαρσιν τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ αἰσθήματος τῆς καρδίας αὐτοῦ. Οἱ ἐπικήδειοι λόγοι του εἶναι ὕμνοι. Οἱ δριμεῖς καὶ κατηγορηματικοὶ λόγοι του ἐνθυμίζουν φοβέρας προφητῶν. Ὁ Θεῖος Γρηγόριος, ὑπὸ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπεκλήθη Θεολόγος, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἡμέτερον ἱστορικὸν Παπαρηγόπουλον ἔπρεπε μᾶλλον νὰ κληθῇ ὁ Ποιητὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Θεῖος Γρηγόριος δὲν ὑπῆρξε μόνον ποιητὴς ἀλλὰ καὶ δεινὸς ῥήτωρ ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος.

* * *

Ὁ τρίτος τῆς τριάδος τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, γέννημα τῆς Ἀντιοχείας καὶ κόσμημα τῆς ἐναρέτου μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθούσης, ὑπερβάλλει πᾶσαν δυνατὴν ἀνθρωπίνην προσδοκίαν. Τὸ τεράστιον συγγραφικὸν ἔργον του καὶ ἡ γονιμότης τοῦ πνεύματός του ἀναδεικνύουν αὐτὸν ὡς τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς Οἰκουμένης. Ὑπῆρξε δεινὸς ῥήτωρ καὶ ὁ διαπρεπέστερος τῆς ἐποχῆς του ἑρμηνευτής. Ὁ ἐν Ἀθήναις διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς τέχνης Λιβάνιος, ἔχων μαθητήν του τὸν Ἰωάννην, ἀποφαίνεται ὅτι ὁ νοῦς τοῦ ἐξ Ἀντιοχείας νεαροῦ μαθητοῦ του, εἶναι δῶρον τῶν Μουσῶν καὶ ὅτι οὗτος ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ μόνον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Θεῶν καὶ τῆς πίστεως. Ἔκρινε δὲ αὐτὸν ἄξιον διάδοχόν του, διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ρητορικῆς τέχνης. Ὁ Θεῖος Χρυσόστομος ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἔφθασε εἰς τὰ ὕψιστα ἀξιώματα αὐτῆς, καταστὰς ἄξιος τῆς θείας ἀποστολῆς του. Εἰς ἐποχὴν μεγάλης κρίσεως ἐν Ἀντιοχείᾳ, καθ' ἣν μεγάλη συμφορὰ ἠπείλει τὴν πόλιν, ἕνεκα γενομένης στάσεως κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ Θεῖος Χρυσόστομος δαμάζει τὸν ἀφηνιάσαντα λαὸν καὶ ἀναχαιτίζει αὐτὸν ἀπὸ τὰς βιαίας ἐκδηλώσεις του, πορεύεται δὲ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα ἀπήγγειλε τοὺς νευρώδεις ἐκείνους λόγους του, περὶ τῶν ἀδριάντων, οἵτινες θὰ παραμείνουν εἰς ἄϊδιον μνημόσυνον τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γονιμότητος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἀλλ' ἡ ταχύπτερος τῆς ρητορικῆς αὐτοῦ δεινότητος καὶ μεγαλοφυΐας φήμη, διαδραμοῦσα τὸ ἀχανὲς κράτος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Πάντες δὲ ἔχαιρον, ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, ἑνὸς τοιούτου ἐξόχου ἀνδρός. Ἡ φήμη του ὑπῆρξε μεγάλη, ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων ἕως τῆς μικρᾶς πτωχικῆς καλύβης τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται, ὡς τὸ γλυκύτερον ὄνομα τῆς ἐποχῆς. Ὡμίλει μετὰ μεγάλου θάρρους, ἄλλοτε μὲν παραμυθῶν καὶ ἄλλοτε ἀπειλῶν τὰ πλήθη. Ἀτρόμητος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, κατέστη ὁ μεγαλύτερος κῆρυξ τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων, ἐκήρυττε κατὰ τῶν καταχρήσεων τῆς ἐποχῆς, ἤλεγχε δριμύτατα ἄνευ διακρίσεως τάξεως καὶ προσώπων, ἡλικίας καὶ φύλου καὶ τούτου ἕνεκα, ὁ λαοφιλὴς Ἱεράρχης μισεῖται ὑπὸ τῆς ἡγέτιδος τάξεως, ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ βιαίως ἀπαγόμενος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας του, τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπησε, ἐξορίζεται εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔνθα μετὰ ταλαιπωρίαν ἐτῶν, ἀπῆλθε τῶν γηΐνων, εὐλογῶν τὴν Ἐκκλησίαν του, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον ἐμόχθησε καὶ ἔπαθε. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος τὰ πάντα ἔθυε ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ὁ ὁποῖος ὡς καλλικέλαδος ἀηδὼν ἔψαλε ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος τῆς Ἐκκλησίας τὰς ἱερὰς ᾠδάς του, αἱ ὁποῖαι συνεκίνησαν τὴν ἐποχήν του, συγκινοῦν δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη κάθε ἀνθρωπίνην καρδίαν.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ σεβασμία χορεία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐκ τῶν ἔργων τῶν ὁποίων ἀθόλωτος πηγάζει ἡ ἀληθὴς σοφία τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, διότι μὲ τὴν εὐρυτάτην Ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσίν των, τὴν θύραθεν φιλοσοφικὴν κατάρτισίν των καὶ τὴν φυσικὴν ἱκανότητά των, κατώρθωσαν καὶ εἰσέδυσαν μέσα εἰς τὰ βαθύτερα μυστήρια τῆς Θείας ἀποκαλύψεως καὶ διὰ τῆς λεπτότητος τοῦ πνεύματός των, καθώρισαν ταῦτα εἰς τέλειον σύστημα Θεολογίας.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι μὲ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πνεύματός των διαβλέπουν καὶ συνδυάζουν τὸν φυσικὸν νόμον μετὰ τοῦ ἐξ ἀποκαλύψεως τοιούτου, δὲν διεχώρισαν τὴν φιλοσοφίαν ἀπὸ τῆς Θρησκείας ἀλλὰ παραλλήλως διδάσκοντες τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, μετέδιδον, ἐκ μιᾶς ἀπόψεως τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ἐξ ἑτέρας δὲ τὰς σωτηρίους Εὐαγγελικὰς ἀρχάς, τιμῶντες οὕτω καὶ εὐεργετοῦντες οὐχὶ μόνον τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν μὲ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πνεύματός του.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Ἱστορικὴ διὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου καὶ τὸν Ἑλληνορθόδοξον κόσμον αὐτῆς θὰ παραμείνῃ ἡ 8η Ἰανουαρίου 1960, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πνευματικοῦ αὐτῶν Ἡγέτου, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, συνελθόντες ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν τὴν ἵδρυσιν τοῦ πρώτου ἐν Ἀμερικῇ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ (HELLENIC UNIVERSITY).

Εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην συγκέντρωσιν συμμετέσχον 90 ἐξέχοντες Ὁμογενεῖς, προερχόμενοι ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ, ἐνῷ ἕτεροι, ὑπὲρ τοὺς 200, μὴ δυνηθέντες νὰ προσέλθωσι, λόγῳ τῶν ἀποστάσεων καὶ ἄλλων ἀποχρώντων λόγων, ἐδήλωσαν, ὅτι ἐκθύμως ἐπιδοκιμάζουν τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ Ἀμερικῇ, καὶ ὅτι ἐνεργῶς θὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἰδέα τῆς ἱδρύσεως Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀμερικῇ, καταλλήλως ὑποβληθεῖσα τῷ Ἀνωτάτῳ Πνευματικῷ ἡμῶν Ἡγέτῃ, ἔτυχε κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεως καὶ τῆς σεπτῆς Πατρικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Αὐτοῦ εὐλογίας.

Σήμερον δὲ λαμβάνει καὶ τὸ κῦρος τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεως καὶ τῆς εὐμενοῦς ἐπιδοκιμασίας τῶν Σεβαστῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας καὶ τῆς Γενετείρας Ἑλλάδος, ἐν δὲ τῷ Ἀμερικανικῷ Κογκρέσσῳ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Ἐντιμ. Γερουσιαστῶν W. Langer, J. McCormack καὶ E. Derksen ἔνθερμοι ἀνακοινώσεις καὶ ἐγκάρδιοι ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ ἰδέα αὕτη, ὡριμάσασα εἰς τὴν γενικὴν συνείδησιν, ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας ὡς Ἑλληνορθοδόξου Συνόλου, καὶ ὡς κορωνὶς τοῦ ὅλου ἀναθεμελιουμένου Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, λαμβάνει σήμερον σάρκα καὶ ὀστᾶ, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπευλογίαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τὴν γενικὴν ἀπαίτησιν τῆς Ὁμογενείας καὶ τὴν γενναιοδωρίαν της, εἰς τὴν ὁλοπρόθυμον ὑποστήριξιν τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Τύπου, τῶν Ὀργανώσεων τῆς Ὁμογενείας, ὡς καὶ πλείστων Ἀμερικανικῶν Ὀργανώσεων καὶ ἰδιωτῶν φίλων τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Σπουδῶν.

Σκοποὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις καὶ συμπλήρωσις τῆς λειτουργούσης Ἱερᾶς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς ἀπὸ ἀκαδημαϊκῆς ἀπόψεως διὰ τῆς προσθήκης παρ' αὐτὴν ἑνὸς Κολλεγίου Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, Κλασσικῶν, Ἑλληνιστικῶν καὶ Βυζαντινῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ διακαῆ εὐχὴν χιλιάδων θαυμαστῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος καὶ πολιτισμοῦ· διότι, παρ' ὅλην τὴν διάδοσιν τῶν Κλασσικῶν Σπουδῶν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Ἀμερικῆς, δὲν ὑπάρχει ἓν πνευματικὸν Ἵδρυμα, μία εἰδικὴ Πανεπιστημιακὴ Σχολή, ἥτις νὰ προβάλλῃ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ὡς συνολικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος. Συνεπῶς, σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ἡ προβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν πνευματικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀξιῶν, καὶ διὰ τῆς προβολῆς ταύτης ὄχι μόνον ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπιβιώσεως αὐτῆς, ὡς Ἑλληνορθοδόξου συνόλου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ εὐγνωμοσύνης προσφορὰ μιᾶς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν μεγάλην καὶ φιλόξενον καὶ ἡγέτιδα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν, τῆς ὁποίας ὁ πολιτισμὸς ἔχει τὰς ρίζας του ἐπὶ Ἑλληνοχριστιανικοῦ ἐδάφους, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀντλεῖ τὰς μεγαλουργοὺς ἐμπνεύσεις αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν τῆς 8ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. κατηρτίσθησαν δύο Σώματα: Τὸ Ἱδρυτικὸν Σῶμα (The Hellenic University Foundation, Inc.) καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ (The Executive Board), ἥτις ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ὡς Ἐπιτίμου Προέδρου ταύτης καὶ πάσης ἄλλης Ἐπιτροπῆς, ἐξ ὀφικίου, ἀλλὰ καὶ ἐκ ποιμαντορικῆς εὐθύνης, καὶ ἐκ τῶν κ. κ. (1) Σπύρου Σκούρα, Προέδρου, (2) Ἰωάννου Κ. Πάππα, Ἀντιπροέδρου, (3) Ἀγγέλου Κοτσίδα, Ταμίου, (4) Κωνσταντίνου Μπουκουβάλα, Γεν. Γραμματέως, ἐκ τῶν πρώτων καὶ διαπρυσίων κηρύκων τῆς ἰδέας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἐξ ἑτέρων ἕνδεκα ἐξεχόντων παραγόντων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς θὰ διπλασιασθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

Ὑπὸ τῶν πεποιθήσεων τούτων ἐμφορουμένη ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, ἀνέλαβε τὰς εὐθύνας τῆς πρωτοβουλίας καὶ ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἰδέας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, καλοῦσα ὁλόκληρον τὴν Ὁμογένειαν, ἵνα συμβάλῃ ὁλοψύχως εἰς αὐτήν, ὄχι μόνον ὡς ἱερὰν ὑπόθεσιν ἐπιβιώσεως αὐτῆς ὡς Ἑλληνορθοδόξου συνόλου, ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπόθεσιν Παναμερικανικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἀπὸ τὸ γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ἁγία Φοίβη» τῆς Κοινότητος «Ἁγίου Σπυρίδωνος» Νέας Ὑόρκης, μετὰ τὴν Ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου καὶ τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκαινίων τοῦ νέου Ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος ταύτης. Ἐκατέρωθεν τῆς Α. Σεβασμιότητος ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Θεοδώρου Τσολαϊνοῦ, Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Κοινότητος.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΔ. Π. ΤΣΟΛΑΪΝΟΥ

κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου μεγαλοπρεποῦς Ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος «Ἁγίου Σπυρίδωνος», Νέας Ὑόρκης, τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου, 1959.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Θεόδωρος Π. Τσολαϊνὸς μετὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Π. Γουλανδρῆ ἔχουν προσφέρει μόνον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σχολικοῦ Κτιρίου 250,000 δολλάρια καὶ ἀνεκηρύχθησαν Μεγάλοι Εὐεργέται τῆς Κοινότητος.

Ἡ μεγάλη καὶ φιλόθρησκος Κοινότης τοῦ «Ἁγίου Σπυρίδωνος», ἑορτάζει πανηγυρικῶς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, τόσον τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τοῦ Θαυματουργοῦ της Ἁγίου, ὅσον καὶ τὴν ὁλοκληρωτικὴν πραγματοποίησιν τῶν πολυετῶν ὀνείρων της. Καὶ πλήρως ἀγαλλιᾷ, μαρτυροῦσα τὰ συντελεσθέντα καὶ δικαιωματικῶς αἰσθάνεται Θείαν ψυχικὴν ἱκανοποίησιν διὰ τὸ ἐν τῇ τελικῇ του σημερινῇ μορφῇ, ὡραιότατον καὶ τέλειον Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Σχολικὸν Οἰκοδόμημα.

Καὶ τὰ φιλόθρησκα μέλη τῆς Κοινότητος ταύτης δικαιοῦνται τῶν ὡραίων αὐτῶν συγκινήσεων τὴν στιγμὴν ταύτην, διότι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν δέκα ἐτῶν τῆς δημιουργίας καὶ ἀγογγύστως προσέφεραν καὶ προσφέρουν χρηματικῶς καὶ πέραν τῶν οἰκονομικῶν των μέσων, καὶ εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται μὲ ζῆλον θρησκευτικὸν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀξιοθαύμαστον.

Θείαν ἀγαλλίασιν καὶ πληρεστάτην ἱκανοποίησιν ἰδιαιτέρως αἰσθάνονται οἱ ἀκούραστοι συνεργάται καὶ Σύμβουλοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δέκα αὐτῶν ἐτῶν καὶ ἀφοσίωσιν παραδειγματικὴν ὑπέδειξαν καὶ μεγάλας θυσίας ὑπέστησαν καὶ συνεισέφεραν σημαντικὰ χρηματικὰ ποσά, καὶ ἀφιερώθησαν μὲ ἀπαράμιλλον Ἐθνικοθρησκευτικὸν ζῆλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς κοινῆς προσπαθείας, χωρὶς νὰ ἀπολαύσουν οὐδεμίαν ἀναγνώρισιν καὶ χωρὶς νὰ ἐπιδιώξουν οὐδεμίαν προσωπικὴν φιλοδοξίαν. Μὲ τὶς πειὸ ἐγκάρδιες εὐχαριστίες μου καὶ τὴν μεγάλην μου εὐγνωμοσύνην πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς Συμβούλους, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχα τὸ εὐτύχημα νὰ συνεργασθῶ, θὰ ἤθελα ἐπίσης νὰ διακηρύξω στεντορίως, πὼς μὲ τέτοιους θαυμασίους καὶ ἐνθουσιώδεις καὶ χρηστοὺς Κυρίους καὶ συνεργάτας, δὲν θὰ ἐδίσταζα διόλου νὰ ξεκινοῦσα καὶ πάλιν μαζί των καὶ σὲ ἄλλο παρόμοιον Ἐθνικοθρησκευτικὸν ἔργον.

Καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην ὅλοι μας ἀνεξαιρέτως αἰσθανόμεθα βαθύτατα τὴν ἀπουσίαν τοῦ φιλτάτου μας καὶ πλέον ἀξιαγαπήτου κ. Κωνσταντίνου Π. Γουλανδρῆ, τοῦ τόσον μεγαλοκάρδου καὶ ὑπερενθουσιώδους αὐτοῦ συνεργάτου, εἰς τὸν ὁποῖον τόσα ὀφείλονται, καὶ ὁ ὁποῖος ἤνοιξε διάπλατα καὶ ἀπεριόριστα τόσον τὴν μεγάλην καὶ ἐνθουσιώδη του καρδιά, ὅσον καὶ τὸ βαλάντιόν του γιὰ ὅλη τὴν μεγάλη καὶ κοινωφελῆ αὐτὴ ἀναγέννησιν καὶ δημιουργίαν ἐν τῇ Κοινότητι ταύτῃ. Εὐχόμεθα ὅλοι μας ἀπὸ καρδίας αἰσίαν καὶ ταχεῖαν τὴν ἐπάνοδόν του ἐν μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ συμμερισθῶμεν καὶ μαζί του τὰς σημερινὰς μεγάλας καὶ εὐγενεῖς συγκινήσεις.

Καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁλόκληρος ἡ Κοινότης τοῦ «Ἁγίου Σπυρίδωνος» ὁλοψύχως ἐκφράζει πρὸς αὐτὸν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην της καὶ τὴν ἀπε-

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ ...

Πλήρη «εὐδοκίας», ἀγαθῶν διαθέσεων καὶ εὐχῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τὰ Χριστουγεννιάτικα μηνύματα τῶν ἡγετῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λαῶν. Μένει νὰ ἀποδειχθῇ καὶ διὰ τῶν ἔργων ἡ εἰλικρίνεια τῶν διαθέσεων τῶν ἡγετῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται ὄχι νὰ προσφέρουν, ἀλλὰ καὶ νὰ δεχθοῦν ἀκόμη τὴν εἰρηνικὴν δεξιάν, τὴν ὁποίαν εἰλικρινῶς προσφέρουν εἰς αὐτοὺς οἱ ἡγέται ἄλλων λαῶν καὶ Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ.

... ΕΧΟΝΤΑ ΑΝΑΓΚΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ

Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἐπὶ 15 ἔτη ἐξορίστου Ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκόπου Βαρσοβίας ὑπὸ τῶν Κομμουνιστικῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κροῦστσεφ δωρεὰ 40 Χριστουγεννιάτικων δενδρυλλίων «εἰρήνης» πρὸς τὸν Πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ, εἶναι ἐπίσης ἐκ τῶν ἐπιδείξεων «εὐδοκίας», αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν ἀποδείξεις καλῆς θελήσεως μόνον διὰ τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπηκολούθουν.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Α·Ι·ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

Πραγματικὴ ἐκστρατεία εἰρήνης ἡ πρὸ τῶν Χριστουγέννων μεγάλη περιοδεία τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ εἰς τὰς φιλικὰς χώρας. Ἡ δὲ ὑπέροχος ὑποδοχὴ ἀπὸ μέρους τῶν λαῶν, τῶν διψώντων εἰρήνην — ὅπως ἐκφραστικώτατα ἐχαρακτήρισε τὴν κατάστασιν ὁ Πρόεδρος — μαρτυροῦν τὴν προσήλωσιν πάντων εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ οἱ ὄπισθεν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος ὑπόδουλοι λαοί, θὰ ἀνακτήσουν ταχέως τὰ Θεῖα ταῦτα ἀγαθά.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

Ἰδιαιτέρως θερμὴ ὑποδοχὴ ἔγινεν εἰς τὸν Πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ. Ἐξ Ἀγκύρας δὲν παρέλειψεν ὁ Πρόεδρος νὰ ἀπευθύνῃ θερμὸν καὶ ἐγκάρδιον μήνυμα πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηναγόραν — καίτοι εὑρισκόμενον εἰς τὴν Ἱερὰν Πορείαν πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους — ὡς τὸν Προκαθήμενον τῶν Χριστιανικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις πολλαχόθεν καταφθάνουν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ τὸ Προσκύνημα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ὁμάδες καὶ ἄτομα, ἰδιῶται καὶ Ὀργανώσεις δηλώνουν συμμετοχὴν καὶ συγχαίρουν τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν νὰ διοργανώσουν τὸ Προσκύνημα τοῦτο. Ὡς δὲ ἀναγράφει ἡ σχετικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης θὰ ἐπιδώσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Προσκυνητῶν ἀναμνηστικὸν Πατριαρχικὸν μετάλλιον. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὁμογενείας εἰς τὸ Προσκύνημα πρέπει νὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὴ καὶ π ά ν δ η μ ο ς.

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν ἐπληροφορήθη ἡ Ὁμογένεια, ὅτι κατόπιν ἐπισήμου ἐκ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου προσκλήσεως, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος παρέστη εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Δένδρου τῶν Χριστουγέννων ἐν τῷ President Park παρὰ τὸν Λευκὸν Οἶκον, τὸ ἑσπέρας τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1959, καὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου Ἀϊζενχάουερ καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισήμων, ἀνέπεμψε μόνος Αὐτὸς τὴν προσευχὴν τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἡ ἱστορικὴ ἀπόφασις τῆς Ὁμογενείας, ὅπως, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, ἱδρύσῃ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἐν Ἀμερικῇ, μαρτυρεῖ: τὴν ζωτικότητά της, τὴν προσήλωσίν της εἰς τὰ Ἑλληνορθόδοξα ἰδεώδη καὶ τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασίν της, ὅπως ἐξασφαλίσῃ διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν ἐπιβίωσιν αὐτῶν ὡς Ἑλληνορθοδόξων. Διπλοῖ εἶναι οἱ σκοποὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου: ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ὁμογενείας εἰς τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τῆς ἐπιβιώσεως αὐτῆς ὡς Ἑλληνορθοδόξου συνόλου, καὶ ἡ ἔκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῆς διὰ τῆς ἐθνικῆς ταύτης ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Ὅπως ἐχαρακτήρισε τοῦτο ὁ Ποιμενάρχης μας, ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου πρέπει νὰ γίνῃ ὑπόθεσις Π α ν α μ ε ρ ι κ α ν ι κ ή !

ριόριστον ἀγάπην καὶ θαυμασμόν της, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς σεβαστῆς καὶ ὑπεραγαπητῆς πρὸς ὅλους μητρός του ἐριτίμου Κυρίας Χρυσῆς Γουλανδρῆ, διὰ τὴν παρουσίαν τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ Κοινοτικοὶ Ὀργανισμοὶ αἰσθάνονται καὶ χαρὰν μεγάλην καὶ ὑπερηφάνειαν. Καὶ εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὅπως ὁ Ὕψιστος χαρίζῃ εἰς αὐτὴν ὑγείαν καὶ ἔτη πολλά, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ συμμερίζεται καὶ ἄλλων μελλοντικῶν προόδων καὶ ἀναγνωρίσεων τῶν ἀγαπητῶν τέκνων της.

ORTHODOXY AND HELLENISM

At the invitation of the White House, Archbishop Iakovos delivered the traditional "Prayer for Peace" at the annual lighting of the Christmas tree on the White House lawn, marking the Christmas Pageant of Peace ceremonies at 5:00 P.M. Wednesday, December 23, 1959.

Guest of honor at this occasion was President Eisenhower, who had just returned from his historic tour of eleven countries, including Greece, and who spoke on his visit.

The program was broadcast coast-to- coast over television and radio, and we reprint here the text of His Eminence's prayer:

In the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost, Amen.

O Lord of our Fathers, as we bow our heads, our souls are lifted up to Thee. Deeply conscious of our limitations and our transgressions, we acknowledge, O Lord, that we have grievously sinned by raising again the wall of partition that through Thy life and death and Resurrection Thou didst tear down.

We know that there is no peace between Thee and us, nor among the peoples that inhabit the earth for in our lifetime we never re-echoed the beautiful hymn with which the Angels announced to the world that Thou didst come, as the Incarnate Love of God, for the salvation of mankind.

It is for this much-needed and hoped-for peace that we beseech Thee, O Lord of Peace. As we gather to commemorate the great and joyful day of Thy coming into the world as an infant; as we prepare to raise our voices in song and herald Thy message of peace and goodwill among men; as we stretch our arms, together with our President, to light the tree of hope, whose luminous branches reach out to embrace all of mankind: We pray with one mind and one heart at this most solemn moment that in Thine infinite compassion, Thou may be born again in our hearts so that we may live in Thee; for Thou art the way and the truth, the peace and the life of the world, and unto Thee we ascribe Glory, now and ever and unto ages of ages. AMEN.

* * *

A gift of $350,000 to Boston University by the well-known Pappas brothers, Judge John C. Pappas of Milton, Mass., Ambassador Thomas A. Pappas of Belmont, Mass., and Arthur C. Pappas of Arlington, Mass., all former students at the University, for the establishment of the Pappas Law Library in the contemplated new Legal Center of the University to be constructed on the Charles River Campus, was announced jointly by President Harold C. Case of the University and Dean Elwood H. Hettrick of the School of Law.

The Legal Center, which will house the University's School of Law from which Judge Pappas graduated in 1925 as the youngest member of his class, will be constructed as soon as feasible and should be ready for occupancy in the academic years 1962-63.

President Case described the gift from the Pappas brothers "as a generous contribution to legal education supporting Boston University's long-range development, a truly inspiring influence in behalf of the specific objectives of the Law School Building campaign at Boston University, and a most gratifying and constructive gesture for the cause of higher education at a time when colleges and universities are facing increasing financial strain."

He also stated that the Pappas Library would "be the heart of the Legal Center and the focal point for legal study and research by students, faculty, almuni and other members of the profession."

In addition to the library and classrooms, the Legal Center is expected to accommodate an auditorium, a moot court room, a student lounge and faculty offices.

* * *

Archbishop Iakovos was host to the personnel of the Archdiocese at two dinners during the Christmas Season.

The first, after Christmas Eve services, at which His Eminence officiated at the Holy Trinity Cathedral in New York; and the second on New Year's Eve after Vespers, which were held at the Archdiocese. The New Year's party also honored two members of the Archdiocese staff who were celebrating their nameday: Vasilios Zoustis, the Registrar, and Vasilios Vasilyadi, Secretary to the Archbishop and Editor of THE ORTHODOX OBSERVER.

* * *

The annual Epiphany ceremonies at Tarpon Springs, Florida, where His Eminence, who was on a tour of Florida Communities, officiated, were of particular interest this year because the event was covered and photographed by Look Magazine, for inclusion in the article on "The Eastern Orthodox Church in America," that will appear sometime this spring.

* * *

A meeting of the Founders of the Hellenic University Foundation was held at the St. Moritz Hotel on January 8 and 9, where plans were formulated for the creation of the Hellenic University of America. An interesting feature of the program was the showing of the special Fox Movietone film on the first visit of the Ecumenical Patri-

(Continued on page 23)

The American Press on the Patriarchal Pilgrimage

THE prominent coverage and commentary accorded by the American Press to the first visit, completed last month, of His Holiness, The Ecumenical Patriarch Athenagoras I, to the Holy Land and the Middle East, where he met the other Orthodox Patriarchs as well as Papal Nuncios and representatives of other Churches, attest to the historic importance of this unprecedented visit.

A special dispatch from Beirut, Lebanon, which appeared in the New York Times of December 18, 1959, stated that:

> The possibility of uniting the Orthodox Churches has been investigated on a month-long tour of the Middle East by Patriarch Athenagoras.

The dispatch goes on to say that:

> The Patriarch, who is Archbishop of Constantinople and Ecumenical Patriarch of the entire Orthodox Church, maintains that a union of Orthodox Churches is the first step in any movement toward union of all Christian Churches.

A United Press International article from Istanbul written by Wilbur G. Landrey, which was released to over 1,000 newspapers on December 28, 1959, quoted His Holiness as predicting "that America, with its Christmas message 'Peace with abundance,' will eventually lead the world to a new era of peace."

To continue with this interview:

> His voice and eyes glowed with conviction as he spoke of the possibility of unity among the Christian Churches — "not union but unity."
>
> "Everywhere I went on my recent trip through the Middle East, I asked the leaders of the other Christian Churhes: 'Why are we divided?'
>
> "We have the same name, the same Lord, the same Bible, the same responsibility, the same traditions, the same destiny.
>
> "We are divided by so few things. Leave them aside. Let them provide work for the theologians.
>
> "I saw many prelates. They had no answer when I asked: 'Why are we divided?' "
>
> The Patriarch had high praise for Roman Catholic Pope John. The Orthodox and Roman Catholic Churches split in the 12th century, but the Patriarch hopes the Pope will help reforge Christian unity.
>
> The Orthodox position has been that the Protestants also must be included in any council meeting to discuss unity. The various Orthodox Churches are members, along with the Protestants, of the World Council of Churches.
>
> "When he was elected Pope, in greeting him with the words of the Gospel 'There was a man sent by God. His name was John,' " the Patriarch said, "I called him the gift of God."
>
> The 74-year old Patriarch is the "first among equals (*primus inter pares*)" of the Patriarchs who head the Orthodox Churches. The various national or regional Churches are independent administratively but recognize his spiritual leadership.
>
> Just back from a trip around the Middle East, he revealed that all Orthodox Churches will meet next July on the Island of Rhodes. In a step toward unity, all other Eastern Churches not affiliated with Rome are invited, too.

Concerning the Patriarch's pilgrimage, Mary Hornaday, New York correspondent of the Boston Christian Science Monitor, wrote in the December 23, 1959, edition of this paper that the visit "helped bring Christians and non-Christians closer together than they have been in four centuries." Continuing further, Miss Hornaday wrote:

> The Ecumenical Patriarch's trip included stops at the autonomous Patriarchates of Jerusalem, Antioch, and Alexandria, as well as visits to Damascus, Amman, Cairo, and Mt. Sinai. In Jerusalem His Holiness participated in a Divine Liturgy at the Holy Sepulcher.
>
> According to reports reaching New York, he was enthusiastically received everywhere. In Damascus, he was welcomed not only by the Patriarch of Antioch but also by high Syrian officials and the Moslem populace.
>
> In Jordan he was received enthusiastically also by Moslems as well as Christians. During his trip he has conferred with leaders of the Maronite, Assyrian, Armenian, and Protestant Churches.
>
> For greater unity of the autonomous Orthodox Churches, the Patriarch has proposed a formal meeting at Rhodes, probably next year.
>
> In the quest for Church unity, the Ecumenical Patriarch has been having unofficial theological discussions with the Vatican but thus far his response to appeals launched by the Pope for the return of Eastern Christians to unity with the Holy See from which they have been split since 1054 has included

the proviso that the Vatican must "reconsider its attitude" toward the World Council. He has insisted that the participation of the Protestant Church in any new unification move is a necessity.

A significant aftermath of His Holiness's tour for Orthodoxy in America was the announcement that Archbishop Iakovos was calling a meeting of Eastern Orthodox leaders in this country to take place in March, 1960, as a prelude to the Pan-Orthodox Council that would be headed by Patriarch Athenagoras in the Island of Rhodes, Greece, next summer: In a special article that appeared in the New York Times of December 23, 1959, John Wicklein wrote on this development as follows:

> Archbishop Iakovos, a president of the World Council of Churches, disclosed in an interview that all theological discussions with the Roman Catholic Church have been suspended by the Eastern Orthodox Churches pending a meeting of these autonomous communions next July at Rhodes.
>
> This formal session grew out of a visit by the Ecumenical Patriarch of Constantinople, head of the Greek Orthodox Church and "first among equals" throughout Orthodoxy, to the Patriarchs of Damascus, Jerusalem and Alexandria.
>
> The Ecumenical Patriarch, Athenagoras I, formerly held the North and South American See now occupied by Archbishop Iakovos. The Archbishop reported that during the month-long visit, which ended last week, the Patriarch had also received in audience the Roman Catholic prelates of Alexandria, Jerusalem and Beirut, as well as the Papal Nuncios in all the countries he visited.
>
> Archbishop Iakovos said that because the Rhodes meeting was pending, he could not take any initiative to call a formal conference on unity in this country.
>
> "But we may discuss some serious subjects after we see what happens in Rhodes," he said, "because I do not plan to have just one meeting with them [the Orthodox leaders]."
>
> He said he might call another informal meeting by June, to which representatives of all the ancient churches of the East would be invited.
>
> There are about eighteen Orthodox communions in this country, including the Greek, Syrian, Russian, Ukrainian, Bulgarian, and Albanian Churches. The other ancient churches here include the Nestorian, Coptic and Armenian. The Orthodox Churches in the United States report about 5,500,000 communicants, more than 1,000,000 of them in the Greek communion. On a world-wide basis, Eastern Orthodoxy has about 320,000,000 followers.
>
> Archbishop Iakovos said he did not expect to have contacts with the Roman Catholic Church in this country unless he received specific instructions from the Eumenical Patriarch.

Text of the message sent by President Eisenhower from Ankara, during his trip of last December, to His Holiness, The Ecumenical Patriarch Athenagoras I, who at that time was on a Pilgrimage to the Holy Lands and the Middle East.

December 6, 1959
At Ankara, Turkey

Your Holiness:

Although I know you are presently on extensive travels of your own, I would not want to pass through this part of the world and fail to utilize the opportunity of sending to you my warm personal greetings and those of the many Americans who are members of the Orthodox Church. By its very nature that Church is a strong force fostering the international good will and understanding so important to the achievement of peace with justice to which men of good will everywhere aspire. I know how much your leadership has contributed to this greater understanding and to greater cooperation among peoples of different faiths.

I trust that you have had a pleasant and rewarding trip and that Divine guidance will continue in the years ahead to help you in your noble work.

DWIGHT D. EISENHOWER

His Holiness
Athenagoras I
Ecumenical Patriarch
Istanbul
(at Alexandria, Egypt)

ORTHODOXY AND HELLENISM

(Continued from page 21)

arch, Athenagoras I, to the Holy Land and the Middle East.

* * *

Archbishop Iakovos was the celebrant at the baptism of the Kajouras quadruplets, three boys and a girl, at the Holy Trinity Cathedral in New York on December 19, in an unusual ceremony that was widely publicized. The parents are Alex and Bessie Kajouras, now of Dobbs Ferry, N. Y. The quads were baptised in the order in which they were born: Leon, Paul, Anthea, and Michael, each attended by a different god-parent. Also present were the four doctors who helped bring the quadruplets into the world, as honorary sponsors of the children.

The four infants brought to 2,410 the number of persons His Eminence had baptised since he became a priest 25 years ago. But it was the first time he had baptised quadruplets. "I only had twins before," said the Archbishop to reporters.

Clarification of G.O.Y.A.'s Stand on the Greek Language

By SOTERIOS TSOUTSOURAS

This statement, on this most important subject, was delivered by Mr. Tsoutsouras as the representative of G.O.Y.A. at the meeting of the Board of Trustees of the Holy Cross Orthodox Theological School in Brookline, Mass., on October 15, 1959.

IT SEEMS that an erroneous impression has been permitted to permeate throughout the Greek-speaking communities in the country that G.O.Y.A., the Greek Orthodox Youth of America, is at odds with the Greek Archdiocese and the Greek Government over the use of the Greek language in the Greek Orthodox Church.

Nothing could be further from the truth.

It is true that this issue has been discussed many times pro and con, both on the legislative floor of our International Conferences and in chapter, district, and National Council meetings. The discussing of this issue is a right that is guaranteed our members not only by the democratic nature of our organization and its constitution, but also by the historically democratic nature of our beloved Greek Orthodox Church.

We in G.O.Y.A. have a constant awareness of the spiritual needs of our children, our Junior Goyans, and of some of the younger members of G.O.Y.A. Being so close to them we know at first-hand their problems. One of their major problems exists especially either in small communities which do not or cannot have classes for the teaching of the Greek language to all of the children, or in the communities which have a priest who is not proficient enough in the English language to be able to conduct Bible classes, lecture series, and sermons in the English language, that would make it possible for our young people to gain a better understanding of what is preached to them in Greek. And what is that preaching? It is the preaching and the teaching of the words and commandments of our Lord, Jesus Christ, and to us in G.O.Y.A. the most important thing in our lives is that our people should be made aware fully and completely of His teachings.

That is why my heart was filled with joy when His Eminence explained to us his program concerning the parochial school system which is to be established throughout our Holy Archdiocese. All our discussions and comments were always made with the intention of keeping before the Archdiocese the problem which existed, and the need for an intelligent solution of this problem. We are most gratified to see that His Eminence not only has a complete grasp of the need, but has faced the problem fully and has developed a program which will soon obliterate completely this lack of education which prohibited our people from fully understanding their religion and the sacred traditions and heritages which are theirs by nature of their being Greeks and members of the Greek Orthodox Church.

Therefore, I take this opportunity to pledge the complete and unselfish devotion, to His Eminence, of the Greek Orthodox Youth of America and its entire membership, which will stand ready to carry out fully and completely any intructions or directions His Eminence may see fit to give us. I sincerely hope that this statement will do away with any misconceptions that have been established concerning G.O.Y.A. and the Greek language.

The salient and most important point which has been constantly and completely overlooked by our critics has been the fact that regardless of how many times this subject was discussed, the delegates seated in legislative conference always reiterated G.O.Y.A.'s complete support and obedience to the position of the Archdiocese on this issue. Never once was there any motion or resolution adopted which placed G.O.Y.A. in opposition to the use of the Greek language in our Church.

THE ORTHODOX OBSERVER
Announces the Publication of
a New Classical Study

Religion in Plato and Cicero

By
JOHN E. REXINE
Department of Classics, Colgate University
and
Editor of "Books and You," The Orthodox Observer
Published by the Philosophical Library of New York

$2.75 per copy

Copies may be ordered from:
The Holy Cross Bookstore
50 Goddard Avenue
Brookline 46, Massachusetts
or
John E. Rexine
P.O. Box 92
West Roxbury 32, Massachusetts

Please enclose remittance with your order.

A Report on Orthodox Educational Needs -- II

The second and concluding part of the report by Messrs. J. K. Theo, Alex C. Booras and Dan C. Booras, of the Auditing Committee of the Shreveport, La., Community.

The report stresses the necessity for Greek kindergartens and schools in our communities.

Kindergartens

Second: The second reason that we need another teacher is included in the best advice and one of the wisest decisions ever to come from the Archdiocese, offered by Archbishop Iakovos: the order for establishing Greek community kindergartens all over the country, where for the pre-school preparation for Greek school, the children will learn to speak, play, and sing in the Greek language only. Everyone knows and appreciates the value of kindergarten training, not only for the pleasure derived by the child, but also for the educational merits of his operation. All of the above cannot be accomplished by one teacher. Every community in the country is adopting the suggested plan with an enthusiasm never before displayed for any other project. The question arises: What is our Community going to do? It must adopt and provide this at once as a God-given solution to our educational problem.

The Activities Building

Third: In the Activities Center we have invested more than one hundred fifty thousand dollars and we presently possess the finest meeting or entertainment rooms or hall in the entire city, which can be made to pay for itself and maintain its required expenses with the promotion of concentrated management and supervision.

The fact that the present board of elders are currently performing a magnificent task of attendance and management with a splendid income record, should not enable the Greek community to be unreasonable by demanding too much from the limited number of good workers available within our community. These people cannot forever be inconvenienced with supervision and maintenance, and the closing of the building at late evening hours, while the majority of us retain an attitude of indiference toward this responsibility. The above mentioned system does not create a favorable situation on a business basis — its weak point being a part-time operation. If we are to receive full dividends from our financial investment, we should provide a business manager for our center. This capacity could be filled by the new teacher.

Fourth: The best contribution and the main thing that has made our community famous, outstanding, successful and respected is the sacrifice contributed in time and money by the founders, in teaching the "nea genea" to read, write, and speak the Greek language and to prepare them to successfully take their place in our ethnic and community affairs. They have succeeded because, with them, was a do or die situation.

It Is Time for a Friendly Family Argument

Unfortunately, the same thing cannot be said about us now. At present, we have about twenty to thirty students and the number is ever on the increase. These students attend school in the afternoon three times a week for a period of two hours of teaching by one instructor only. Out of these two hours, fifteen minutes are lost frequently by waiting for the late comers; plus another ten to fifteen minutes for students to really settle down to lessons. This leaves ninety-five minutes, or an average of four minutes per student, to read, write, receive oral examination, and be assigned a new lesson, plus explanation and definition of new material.

How Unreasonable Can We Get?

Ten minutes would be enough if the teacher had complete co-operation from home (which in many cases is completely lacking) and if the teacher possessed a supernatural way with magic. If you have had previous experience in helping your child at home even with lessons from the public school where facilities are ample, you know it will take at least a half hour to forty-five minutes of study and preparation. However, we expect one teacher to do it in four minutes. How unreasonable can we be?

Why does the teacher not bring out these facts? Is he or the parents satisfied with the present progress of the students? Why does he dodge his obligation to call for emergency measures and demand of us to come to a satisfactory decision?

Why do the whispering parents not take an active interest and speak up their complaints and thoughts?

Why are you and I dodging our responsibilities? This is not like us! Are any of us ashamed of our descent — and not support a Greek school?

Whether we like it or not, the fact remains that we need another teacher, whether we can afford one or not. We must provide one before it is too late.

If the members of the community cannot pay for the whole cost of another teacher, let the community treasury furnish the balance.

With the absence of proper Greek schooling, the Orthodox Church will deteriorate. Without knowledge of the Greek language, the liturgy and function of our Church cannot be understood and fully appreciated.

Let us endeavor to sacrifice in the same manner as our founders and forefathers, and let it be a do or die challenge with us also. Teaching, like freedom, comes high, and there is no way other than to pay for it. Let us join in a unanimous decision and win this fight, also! Just think it over.

END

How --and why-- I Learn Greek

By DR. JOHN JOHNSTONE, JR.

Dr. Johnstone is a physician in Kirkwood, Mo., who, as he explains in this article, married a Greek girl, became converted to Orthodoxy, and taught himself Greek. He is now one of G.O.Y.A.'s most active and devoted members and edits the G.O.Y.A. MISSIONARY. His hobby is the history of our Church, in which he is exceedingly well versed. His account of how he learned Greek is especially interesting at this time because of the observance of the Archdiocese's GREEK LETTERS WEEK, January 24-31, 1960.

A COUPLE of years ago I read in THE ORTHODOX OBSERVER, Reverend Francis G. Lightbourn's article "How to Keep up Your Greek." It inspired me to send in my story on the same subject. For I, too, endeavor to learn Greek, especially New Testament Greek. Here is how I have been going about it.

In college, as a fraternity pledge, I was required to learn the Greek alphabet. My freshman year I also took a two-hour course entitled "Greek Derivatives," It dealt with Greek sources from which common English words are derived. And then, as I took a number of courses in the sciences, I learned many words that came from Greek. I could always tell they were Greek, because in the dictionary the Greek source-word was given in the write-up of the English word which I would be looking up. (Most dictionaries have since that time abandoned this, and instead they only give the Greek word as transliterated into Latin letters.) Well, by the time I had finished college and medical school, I had built up a vocabulary of several thousand Greek words, though I couldn't say one complete sentence in Greek. This limited knowledge of Greek words was saving me a great deal of time. I understood almost any scientific term I would encounter. Of course it helped my general literary reading, too, and had long since become a pleasant and invigorating pursuit.

Then I made some friends among Greek-Americans. One of these was the young lady whom I was destined to marry. I began learning about the living community which uses and speaks Greek. I began to feel the power, the hallowed living channel of Tradition which keeps alive the Scriptures as originally penned — and the Holy Church which, speaking Greek, preceded, wrote, contained, and canonized, those Scriptures (I will add that the Hebrew language and Scriptures seem similar to me, but I have not yet tackled Hebrew). One thing led to another; I became familiar with the Divine Liturgy and other liturgical rites, became an Orthodox Christian, and began reading the New Testament in Greek.

My method of reading it is the way of a child, as the child picks up the everyday spoken language of his people. The child doesn't understand what they say, but gradually, as a word is repeated enough times, in context after context, it comes to take on a meaning for him. He does not stop and look up words; he cannot, for he cannot read — much less use a dictionary. Yet he learns words and becomes a communicating member of the human community.

So, I figured like this: I know the Greek alphabet, therefore I can "read" the Holy Scriptures. If I keep it up, the words will start to take on meaning; and later, I can gradually start to look up selected words in dictionaries, to study the principles of grammar — the way a child does when he gets to be eight or ten or twelve years old. And it is true; starting fifteen months ago, I have been reading almost daily for 15 to 30 minutes, and now at length many of the passages (except hard ones, like St. Paul's) make full sense to me as I read.

It is pathetic to hear Greek-American youth complain that they can't learn Greek, that a strange alphabet intervenes, etc. This is not the case at all. It is a matter of emotional blocks and resistances — part of parent-child relationship in general, and in particular those additional complicated and trying factors which are part of acculturation. The parents belong to one culture, the children half to the parents' culture and half to another; and only with the grandchildren does a settling down take place. This is easily seen among Jews and Lutherans, for example, who have been on this continent in numbers, not too much longer than the Orthodox.

As to the learning of a new alphabet, it is interesting to know that psychologists have often demonstrated that within two or three hours you can teach someone an artificial alphabet in addition to simple phrases and sentences of an artificial language written in that alphabet. Such experiments have been conducted in many a high-school classroom.

I might add that I have known many a G. I. who learned to talk his way around in a foreign language. It is largely a question of whether you really want to or not. In the present connection, the Greek (and especially the Greek of the New Testament) is my "foreign country" and my "foreign language." And I want to learn my way

around in it. I can do it and I do do it — I'm no dumber than the average G. I.

Return a moment, if you will, to the Jews and the Lutherans and consider what we may learn from them. The Jews preceded by a few years the Orthodox, and the Lutherans preceded by a generation or more the Jews. They, like the Orthodox, brought to this continent a new religion, a religion which cherishes a non-English language (Hebrew of course for the Jews, and to a lesser extent German for the Lutherans, that they may read Luther's writings in the original). Well, their second generation, laboriously straddled between two cultures, tended to do little, and to be blind to the treasures which their parents were trying to force on them. But along came the third generation, and recognized that treasure, and vigorously took steps to embody it in themselves and to teach it to their children.

I mention the foregoing because the Greek Orthodox have even more of a treasure in the Hellenic language. Is it necessary to repeat the whole painful experience ourselves? Is it not possible that we, benefiting from the experiences of Jews and Lutherans who have preceded us in a similar problem, could do the job a little bit better? There are plenty of Jewish and Lutheran historians, clergy, and libraries: Might we not go to them and learn? Might we not find there a mirror in which better to see ourselves?

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙ

—Γιὰ νὰ ζῇς ἁρμονικὰ μὲ τοὺς συνανθρώπους σου, συμμορφώσου μὲ τὸ ιβ′ κεφάλαιο τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς. («... **Εὐλογεῖτε ἐκείνους ποὺ σᾶς καταδιώκουν, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Νὰ χαίρεσθε μαζὶ μὲ ἐκείνους, ποὺ χαίρονται καὶ νὰ κλαίετε μαζὶ μὲ ἐκείνους, ποὺ κλαίουν...**»).

—"Αν ἔχασες ἕνα ἀγαπημένο σου πρόσωπο, θὰ βρῇς ἕνα μήνυμα παρηγοριᾶς στὸ ιε′ κεφάλαιο τῆς Α′ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς. («**Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἔγινε ἡ ἀπαρχὴ (τῆς ἀναστάσεως) αὐτῶν, ποὺ ἔχουν κοιμηθῇ**»).

—"Οταν αἰσθάνεσαι ψυχικὴ κούρασι, διάβασε τὸ ια′ κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. («**Ἐλᾶτε σ' ἐμένα ὅλοι οἱ κουρασμένοι καὶ φορτωμένοι καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς ἀναπαύσω...**»).

—"Αν διεξάγῃς ἕνα σκληρὸ ἀγῶνα, θὰ βρῇς ἕνα τέλειο ἐξοπλισμὸ στὸ τέλος τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. («... **Ντυθῆτε τὴν πανοπλία τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε στὶς πανουργίες τοῦ διαβόλου...**»).

—"Αν καταλαβαίνῃς ὅτι δὲν εἶσαι ἀρκετὰ σοφός, πρόσεξε τὸ α′ κεφάλαιο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰακώβου. («... **Ἐὰν εἶναι κανεὶς ἀπὸ σᾶς, ποὺ τοῦ λείπει σοφία, ἂς ζητῇ ἀπὸ τὸν Θεό, ποὺ δίνει γενναιόδωρα σὲ ὅλους...**»).

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

INTEREST ON SAVINGS ACCOUNTS

At 3% Compounded Quarterly

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

NEON EOPTOΔPOMION. By Athanasios B. Tsoumares. Fascicle I: *Prolegomena, Text, Translation, Commentary of the Iambic Canon of Christmas of John Damascene;* Fascicle II: *Interpretation of the Iambic Canon of Christmas of John the Damascene by Hosios Nikodemos the Hagiorite.* Athens: Astir Publishing House, 1957. Pp. 58 & 39.

The Rev. Athanasios Tsoumares of Kephisia, Greece, has initiated a series of fascicles devoted to the interpretation and translation of the chanted Canons of Feast Days Commemorating Our Lord and Feast Days Commemorating the Mother of God, the Theotokos, in the Byzantine Church. The two fascicles appear in a series which will presumably be continued on a large scale. The fascicles under review are published together in the "Ho Arethas" Publications series, though it seems that they are also available separately.

The first fascicle of fifty-eight pages contains a Preface followed by the text and interpretation of the text of *The Iambic Canon of Christmas of John the Damascene,* one of the three principal Byzantine canonists.* The general interpretation is broken down in accordance with the traditional division of the Canon into Odes, each Ode containing an *heirmos* and two (in two cases three) *troparia.* The traditional number of odes is nine. In the text of John the Damascene analyzed here, Ode B is missing.† Father Tsoumares does a righly adequate job of *explication du texte.* His approach is to give the reader the original Greek text, then a modern Greek translation, followed by a detailed explanation of the meaning of the lines of the text under discussion. Then follows a glossary of the difficult words in the original Greek text with a modern Greek exegesis. One of the excellent features of this glossary after each passage is the citation of references to Homer, Hesiod, Pindar, Aeschylus, Sophocles, Euripides, and other classical authors to indicate the extent to which the author of this poetic work has been influenced by Hellenic learning. The influence of the epics of Gregory the Theologian are also referred to. In the case of the acrostic and the *heirmos* of the First Ode, a metrical analysis is also provided (pp. 10 & 14). Comparisons to texts of other authors are made where pertinent.

The modern Greek translation of the original (but occasionally difficult) Greek text is done with effectiveness and dexterity. The Modern Greek translation is simple but clear. My only comment would be that it would perhaps have been more useful had that part of the commentary that contained the glossary and is located after the text and translation preceded the explanatory notes containing the interpretation, instead of following them. It is much easier to follow the interpretation of the passage after you have read the glossary than before.

The second fascicle contains an extended interpretation of the same work by the most recent Saint of the Greek Orthodox Church, the late Monk Nikodemos of Mount Athos. This interpretation is essentially a reprinting of the *Heortodromion* (Calendar of Feast Days) of Hosios Nikodemos the Hagiorite, which was first published in Vienna in 1836. The publication of this interpretative commentary in this same book with Father Tsoumares' addition of *The Iambic Canon of Christmas* of John the Damascene is a good idea.

Rev. Tsoumares was motivated to publish this work dealing with the Calendar of Feast Days because of the general lack of availability of the texts in question, the neglect into which this body of ecclesiastical poetry has fallen, and the general difficulty of the archaic original Greek text, which has become difficult even for Greek-speaking people, along with the fact that the text necessitates a greater knowledge of Biblical and Church history than most people now possess. It is expected that the editor will attempt to publish the complete works of Hosios Nikodemos on the *Heortodromion* in three volumes by fascicles in the manner that he has employed with the text of John the Damascene.

Rev. Tsoumares is to be congratulated for his noble determination and his concerted efforts to resuscitate an interest in the texts of the Byzantine Church poets and their textual and interpretative analysis.

GREECE. By Jeanne and Georges Roux. Translated by Lionel and Miriam Kochan. Fair Lawn, N. J.: Essential Books, 1958. Pp. 253. Map, 165 heliogravure illustrations. $8.00.

This book, translated from the original French, is one volume in the brilliant series of travel books entitled *Les Beaux Pays,* which has undoubtedly attained an international reputation because of the wonderful loveliness of its photographs and the general accuracy of its texts, not to mention the high standards attained in the actual production of the books.

Printed in France and issued under the Essential Books imprint of the Oxford University Press, this book on Greece is a work of art, a real collector's item, with the beautiful illustrations alone well worth the price of the book.

The five formal chapters and the introduction on "Greece and the Greeks" merely serve to outline what is most vividly and provocatively presented in the 165 illustrations. The chapters are entitled — I: "Athens and Attica"; II: "From Athens to the Peloponnese"; III: "From Delphi to Salonika"; IV: "A Voyage to the Islands"; and V: "Rhodes." There is an index at the end, along with a list of acknowledgments.

The authors betray a very warm affection for Greece and describe their subject most lovingly, especially when it comes to archaeological areas where Frenchmen and French archaeologists have made significant contributions (e.g., Delphi, Delos, Rhodes). This does not detract from the great merits of the book, but rather enhances them. For outstandingly for our authors, the Greeks are "more than a race, more than a nation, the Greeks are people. The face of the people changes because the face is alive. Without ever being exactly the same it is never entirely different and alterations introduced by history never eliminate the permanent fundamentals." (p. 32)

The interest of Jeanne and Georges Roux in Greece merely manifests once more the internationality of the Greeks and the need for occasional return to

(Continued on page 31)

* For a discussion of the principal canonists, the reader is referred to Nikolaos B. Tomadakes, *Introduction to Byzantine Philology* (Athens, 1952) p. 146 (in Greek).

† For a discussion of the missing odes, consult, Tomadakes, *Introduction to Byzantine Philology,* pp. 143-144.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐπάνοδος τοῦ Πατριάρχου

Πλήρης ἱκανοποιήσεως καὶ βαθείας ἐν Χριστῷ χαρᾶς ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Πορείας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ εἰς Φανάριον τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 1959, γενόμενος ὑποδεκτὸς μετὰ θερμοτάτων ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ καὶ χαρᾶς ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος. Χοροστατήσας ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τῇ 20ῇ Δεκεμβρίου, ὡμίλησε περὶ τῆς Ἱερᾶς Πορείας καὶ τῶν εὐτυχῶν ἀποτελεσμάτων ταύτης. Προεδρεύσας δὲ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῇ 17ῃ ἰδίου μηνός, ἐξέθηκε ταῦτα ἐκτενέστερον, χαράξας καὶ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ὀφειλομένης ἀξιοποιήσεως τῶν καρπῶν τῆς Ἱερᾶς Πορείας. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ηὐχαρίστησε τὸν Πατριαρχικὸν Αὐτῆς Ἐπίτροπον Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶν, καταθέσαντα τὴν ἐντολήν.

Πατριαρχικαὶ Χοροστασίαι

▸ Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησε ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων Ὡρῶν τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου, κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων τῇ 25ῃ καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς 26ης ἰ. μ., τῆς παραμονῆς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, συμπαραστατούμενος ὑπὸ Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου καὶ ἄλλου Ἱερατείου, ἐν μέσῳ πυκνοῦ Ἐκκλησιάσματος.

▸ Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησε τῇ 5ῃ καὶ 6ῃ ἰ. μ., ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων.

Ἡ τελετὴ τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπῆρξεν ἐφέτος τῷ ὄντι πανηγυρική.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Spellman παρὰ τῇ Α.Θ.Π.

Ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ὑόρκης Σεβ. Καρδινάλιος Francis Spellman, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀποστολικοῦ Λεγάτου Σεβ. Francisco Lardone, τῇ 26ῃ Δεκεμβρίου ἐπεσκέφθη ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῶν, κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, τιμῶν καὶ μετ' ἐγκαρδιότητος πολλῆς, παραμείνας συνομιλῶν μετὰ τοῦ Πατριάρχου ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα.

Ἐπισκέπται τῆς Α.Θ.Π.

Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Πατριάρχην ἐπεσκέφθησαν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Πορείας ἐπιστροφὴν Αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις:

▸ Ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐξοχ. Πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας κ. Μενδερές, ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Πρωθυπουργίας κ. Σαλὺχ Κορούρ, διαβιβάσας τὰς συγχαρητηρίους προσρήσεις καὶ εὐχὰς τῆς Α. Ἐξοχότητος.

▸ Ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς Λιβάνου κ. Φερὶντ Χαμὶμπ καὶ οἱ Ἐξοχ. Πρόξενοι Ἡν. Πολιτειῶν Ἀμερικῆς κ. Ρόμπερτ Μάϊνερ, Γαλλίας κ. Γκὺ Μονώ, Σουηδίας κ. Μισὼ Ἄλαντερ, Ἑλλάδος κ. Ἰάσων Δρακούλης.

Πατριαρχικὸν Μήνυμα

Ἐκτὸς τῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου (Ἀποδείξεως) ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις, ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἀπήυθυνε καὶ ἰδιαίτερον Μήνυμα πρὸς τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογένειαν ἔχον οὕτω:

23 Δεκεμβρίου, 1959

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Ἰάκωβον,

Ἐγκαρδίως συγχαίροντες ἀπευθύνομεν ὑμετέρᾳ Ἱερότητι, Ἀδελφοῖς Ἐπισκόποις, Εὐλαβεῖ Πληρώματι, Μήνυμα εἰρήνης, ἀγάπης, εὐδοκίας παρὰ τοῦ Τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος

▸ Τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1959, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, Νέας Ὑόρκης.

▸ Τῇ 5ῃ ἰδ. μ., προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Flushing, N. Y.

▸ Τῇ 6ῃ ἰ. μ., Κυριακῇ, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Newark, N. J.

▸ Τῇ 7ῃ καὶ 8ῃ ἰ. μ., προήδρευσε συσκέψεως τῆς Κ. Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, πρὸς καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως ἐν ὄψει τῶν Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων.

▸ Τῇ 12ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Νέας Ὑόρκης, ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἱερολ. κ. Γεώργιον Πρασσᾶν, καὶ προέστη τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τῆς Κοινότητος, ἐξάρας τὸ φιλοπρόοδον καὶ τὸ γενναιόδωρον τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ δὴ τῶν μεγάλων Εὐεργετῶν αὐτῆς κ. κ. Θεοδώρου Τσολαϊνοῦ καὶ Κωνσταντίνου Γουλανδρῆ.

▸ Τῇ 13ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Worcester, Mass., καὶ παρέστη τῆς τελετῆς καὶ συγκεντρώσεως καθ' ἣν τὰ μέλη τῆς Κοινότητος ἀπεφάσισαν ὅπως ἱδρύσουν Ἡμερήσιον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, προσέφερον δὲ ἀξιόλογα χρηματικὰ ποσά, ἅτινα ἐδιπλασίασαν οἱ Μεγάλοι Εὐεργέται τῆς Κοινότητος κ. κ. Ἄγγελος Κοτσίδας καὶ Θεόδωρος Τόνας. Συνελέγησαν ποσὰ ἄνω τῶν 180.000 δολλαρίων.

▸ Τῇ 14ῃ ἰ. μ., προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἐλευθερίου, Νέας Ὑόρκης, καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης συγκεντρώσεως.

▸ Τῇ 20ῇ ἰ. μ., προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοινότητος τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Albany, N. Y., καὶ ηὐλόγησε τὴν ἐκσκαφὴν τοῦ ἐδάφους πρὸς θεμελίωσιν Κοινοτικοῦ Κέντρου καὶ Σχολικοῦ Κτιρίου.

▸ Τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ μετέδωκε τὰ Ἄχραντα Μυστήρια εἰς τοὺς ἐκκλησιασθέντας ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ λοιποὺς Ὁμογενεῖς.

▸ Τῇ 25ῃ ἰ. μ., ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας

Ὑόρκης, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Χριστουγέννων, ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος.

▸ Τῇ 26ῃ ἰ. μ., μετέβη εἰς Πίττσμπουργκ, Πεννσυλβανίας, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. κ. Πολυεύκτου, τοῦ Ἱερατείου καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῆς 6ης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. Προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς, 27ης ἰ. μ., καὶ ἐπεσκέφθη τὸ συγκρότημα τῶν Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων τῆς Περιφερείας, συγχαρεὶς τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Τροπαίου καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν λαμπρὸν Χριστιανικὸν ἔργον.

▸ Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1960, προέστη τῆς Δοξολογίας ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, τῇ παρουσίᾳ ἐπισκεπτῶν καὶ λοιπῶν Χριστιανῶν.

▸ Τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου, μεταβὰς ἀεροπορικῶς εἰς Florida, προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς, 3ης Ἰανουαρίου, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,Jacksonville, Fla.

▸ Τῇ 4ῃ ἰ. μ., μεταβὰς εἰς Tarpon Springs, Fla., προέστη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν κάτωθι Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν: Τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 4ης ἰ. μ., τῶν Μεγάλων Ὡρῶν τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ τῆς 5ης ἰ. μ., παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχ. Πρεσβευτοῦ κ. Ἀγγέλου Λιάτη, τοῦ Ἐντιμ. Ἀρχοντος Μ. Δικαιοφύλακος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Ἀποστόλου Δήμου καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ πυκνοτάτου Ἐκκλησιάσματος.

▸ Τῇ 6ῃ ἰ. μ., προέστη ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἐν ἐπιβλητικῇ πομπῇ ἄνω τῶν 6.000 Χριστιανῶν, ἐν οἷς καὶ πλεῖστοι ἑτερόδοξοι, ὁμιλήσας καταλλήλως, ἀπέλυσε συμβολικὴν λευκὴν περιστεράν, ἡγίασε τὰ ὕδατα καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Τίμιον Σταυρόν, τὴν ἀνάδυσιν τοῦ ὁποίου ἐπέτυχεν ὁ ἐκ τῶν 32 κολυμβητῶν ὁμογενῶν νέων Φοιτητῶν Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων κ. Γεώργιος Γεωργιάδης.

▸ Τῇ 7ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Tampa, Fla.

▸ Τῇ 8ῃ ἰ. μ., ἐπανῆλθεν εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ προήδρευσε τῆς ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Saint Moritz, συνελθούσης Συνελεύσεως τῶν Ἱδρυτικῶν Μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀμερικῇ. (Βλέπε σελ. 18).

▸ Τῇ 9ῃ ἰ. μ., ἐπανελθὼν ἀεροπορικῶς εἰς Φλώριδα, συνοδείᾳ τοῦ Ἄρχοντος Μ. Δικαιοφύλακος κ. Ἀποστόλου Δήμου, ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα Miami καὶ τῇ Κυριακῇ, 10ῃ ἰ. μ., προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Μεγαλοπρεπῇ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἐν Miami προήδρευσε συσκέψεως μετὰ τοῦ Προεδρείου τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας, διεξαγούσης, ὡς γνωστόν, ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Παναρκαδικῆς Πτέρυγος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Καθ' ἁπάσας τὰς ὡς ἄνω Ἱερὰς Ἀκολουθίας, καὶ τὰς ἐπακολουθησάσας τελετάς, συγκεντρώσεις καὶ συσκέψεις μετὰ τῶν Ἐντιμ. Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων τῶν Φιλοπτώχων, τῶν Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὡμίλησε καταλλήλως, ἐν τῇ Ποιμαντορικῇ Αὐτοῦ εὐθύνῃ καὶ τῇ προσωπικῇ ἀντιμετωπίσει τῶν προβλημάτων αὐτῶν. Ἀνέπτυξε τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, Κοινοτικόν, Ἐκπαιδευτικόν, Φιλανθρωπικόν, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ὅρων πρὸς ἐπιβίωσιν αὐτῆς ὡς Ἑλληνορθοδόξου συνόλου. Καὶ εἰς τὴν Φλώριδα, μὲ τὴν χειμερινὴν θαλπωρὴν καὶ τὴν θερμὴν ἐγκαρδιότητα τῶν Ὁμογενῶν, τὸ μήνυμα τοῦ Ποιμενάρχου ἔσχεν εὐρυτάτην ἀπήχησιν, μήνυμα ἐνθαρρύνσεως καὶ ἐλπίδος, ἀλλὰ καὶ μήνυμα ἀφυπνίσεως, ἐγρηγόρσεως καὶ ἀνταποκρίσεως πρὸς τὰ μεγάλα αἰτήματα τῆς Ὁμογενείας, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς ἐποχῆς μας.

▪

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

Οἱ Θεοφιλέστατοι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις καὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, ἀπηύθυναν δι' ἐγκυκλίων μηνύματα καὶ εὐχὰς πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῶν Περιφερειῶν αὐτῶν, ἐμερίμνησαν διὰ τὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ προέστησαν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου, διαβιβάσαντες πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Α.Θ. Παναγιότητος καὶ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου.

▸ Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός,, τελέσας τῇ 12ῃ Δεκ. 1959 τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Mount Vernon, N. Y., προεχειρίσατο τὸν Ἱερολ. Διάκονον κ. Γεώργιον Πρασσᾶν εἰς Πρεσβύτερον, διορισθέντα ἐν τῇ Κοινότητι τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Altoona, Pa. Εἰς τὸν ζηλωτὴν Αἰδ. π. Γεώργιον Πρασσᾶν ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» εὔχεται καρποφόρον σταδιοδρομίαν.

▪

Δελτία Ἀναγνωρίσεως Διδασκάλων

Τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Παναγιωτάτου κ. κ. Ἀθηναγόρου) κατὰ τὸ ἔτος 1931, ἦτο ἡ ἑδραίωσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ τὸ ἔτος δὲ 1934 ἐξεδόθη ὁ πρῶτος κατάλογος τῶν ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀναγνωρισθέντων Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1939 ἐξεδόθη νέος Κατάλογος συμπεπληρωμένος, ὅστις περιεῖχε 600 ὀνόματα Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεγνωρίσθησαν ὡς προσοντοῦχοι, κατάλληλοι νὰ διδάσκουν εἰς τὴν τότε Νέαν Γενεὰν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς ἀπογευματινὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Σχολεῖα, καὶ νὰ ἐμποτίζουν αὐτὴν μὲ τὰ διδάγματα τῆς Ὀρθοδοξίας. Εἰς τοὺς Διδασκάλους αὐτοὺς κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται τὸ ἄνθισμα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἐν Ἀμερικῇ, τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται σήμερον.

Κατὰ τὸ ἔτος 1956, τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς ἀναγνωριζομένους ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Διδασκάλους καὶ Διδασκαλίσσας Δελτία Ἀναγνωρίσεως. Τὸ Δελτίον Ἀναγνωρίσεως φέρει τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀνεγνωρισμένου διδασκάλου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἑκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Δελτία Ἀναγνωρίσεως εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ λάβουν ὅλοι γενικῶς οἱ διδάσκοντες σήμερον εἰς τὰ Ἑλληνικά μας Σχολεῖα, καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἀναφέρονται εἰς τὸν Κατάλογον 1939. Ὁ νέος Κανονισμὸς Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων, εἰς τὸ 8ον ἄρθρον, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ», ἀναγράφει εἰς τὴν 8ην παράγραφον τὰ ἑξῆς: «Ὡς διδάσκαλοι διορίζονται μόνον ὅσοι λαμβάνουν Δελτίον Ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένοι ὡς Μέλη τοῦ Ταμείου Συντάξεως Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Διδασκάλων, εἰς τὸ ὁποῖον ἑκάστη κοινότης ὀφεί-

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.
HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.
EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.
THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
38-05 98th Street Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis ILlinoi 8-5251
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 10:30 — 11:30 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.
ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.
HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.
ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M daily

WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL.
ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicozisis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.
ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

STAMFORD, CONN.
TAXIARCHAE Bedford and Third Sts.
Rev. George Poulos—FI 8-4216, DA 4-4401
Orthros 9:30 — Sunday School 10:15 A.M.
Divine Liturgy 10:30 A.M. — Greek School Daily 4-6 P.M. — Nursery School Daily 9 A.M. to 12:30 P.M. — Greek Evening School Mon. and Wed. 7:30-9:30 P.M.

λει νὰ παρέχῃ συνδρομὴν 20 δολλαρίων ἐτησίως».

Δελτία 'Αναγνωρίσεως λαμβάνουν οἱ ἑξῆς: (1) Οἱ παρουσιάζοντες, ἐκτὸς τῆς φωτογραφίας των, 'Απολυτήριον Διδασκαλείου ἢ Παιδαγωγικῆς 'Ακαδημίας, Πτυχίον 'Αρσακείου ἢ Διδασκαλείου Νηπιαγωγῶν. (2) Αἱ 'Απόφοιτοι τοῦ Διδασκαλείου τῆς 'Ακαδημίας τοῦ 'Αγ. Βασιλείου τῆς 'Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς (3) Οἱ παρουσιάζοντες 'Απολυτήριον Γυμνασίου, 'Ελληνικοῦ, συνοδευόμενον μὲ Δίπλωμα τοὐλάχιστον Bachelor in Education. (4) Οἱ παρουσιάζοντες, ἐκτὸς τοῦ Πτυχίου Φιλοσοφίας ἢ Φιλολογίας, πιστοποιήσεις ὅτι ὑπηρέτησαν ὡς διδάσκαλοι ἐν 'Ελλάδι ἢ ἐν τῇ 'Αλλοδαπῇ. (5) Οἱ παρουσιάζοντες πτυχία, ἀπολυτήρια ἢ διπλώματα ἰσοτίμων πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἱδρυμάτων, ὅπως Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, 'Ιωακειμείου Κωνσταντινουπόλεως, Παγκυπρίου Διδασκαλείου καὶ ἄλλων παρομοίων.

Οὐδεὶς ἀναγνωρίζεται ὡς Διδάσκαλος τῆς 'Ελληνικῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, ἐὰν δὲν κέκτηται παιδαγωγικὰς γνώσεις. Τὰ προσόντα τῶν ἀναγνωριζομένων ἐλέγχει πλὴν τῆς 'Επιτροπῆς καὶ ὁ ὑπογράφων τὸ Δελτίον 'Αρχιεπίσκοπος.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 'Ιερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἐψηφίσθησαν ὑπὸ κλήρου καὶ λαοῦ εἰς Κληρικολαϊκὰς Συνελεύσεις, τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια πρέπει νὰ ζητοῦν, πρὸ τοῦ διορισμοῦ, τὸ Δελτίον 'Αναγνωρίσεως τοῦ Διδασκάλου ἢ Διδασκαλίσσης. 'Επίσης ὅσοι διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι δὲν ἔλαβον ἀκόμη Δελτία 'Αναγνωρίσεως, ἂς σπεύσουν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τοῦ Γραφείου Παιδείας, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον. Καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν διδασκόντων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται εἰς τὸν Κατάλογον 1939, καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ λάβουν Δελτίον 'Αναγνωρίσεως. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἀπαιτοῦνται: Φωτοτυπικὸν ἀντίγραφον 'Απολυτηρίου, Διπλώματος ἢ Πτυχίου. Συμπλήρωσις ἐγγράφου Μητρώου, τὸ ὁποῖον στέλλεται ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Παιδείας. Καὶ δύο φωτογραφίαι διαβατηρίου 2x3.

Τὸ Γραφεῖον Παιδείας εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην, πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς, ἕτοιμον νὰ δώσῃ πληροφορίας ἢ ὁδηγίας εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτάς.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ

Ἡ ἐπικαιρότης τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ συσκέψεων κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῶν μὴ 'Ορθοδόξων θεολόγων. "Ομιλος ἐκ κορυφαίων Γερμανῶν καθηγητῶν ἑτοιμάζει πρὸς ἐκτύπωσιν ὀγκώδη τόμον: Die Oekumenischen Konzile der Christenheit. Θὰ ἐξετάζεται ἡ ἱστορία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἡ θεολογικὴ καὶ ἐκκλησιολογικὴ βάσις, ἡ θέσις αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ 'Εκκλησίᾳ, κ.λ.π. Τὴν 'Ορθόδοξον ἄποψιν τοῦ θέματος γράφει ὁ 'Αρχιμ. Αἰμιλ. Τιμιάδης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΗΣΕΙΣ

▸ 'Εν 'Ηνωμέναις Πολιτείαις 'Αμερικῆς 49.000.000 ἀνθρώπων κατὰ μέσον ὅρον ἐκκλησιάζονται καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

▸ Οἱ Βαπτισταὶ τῆς Μόσχας, ἄνω τῶν 2,000, ἑώρτασαν Χριστούγεννα τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν μὲ τοὺς 'Ορθοδόξους.

BOOKS AND YOU

(Continued from page 28)

and appreciation of a cultural heritage to which all Western peoples owe a heavy cultural debt.

Greece provides the reader with an exhilarating visual experience. It is a splendid addition to the increasing recent numbers of excellent books that have been published on Greece, with an emphasis on the visual.

OUTSTANDING EVENT OF

1960

Pilgrimage to Our Patriarchate

REVERED SITE OF ORTHODOXY

on the luxurious air-conditioned Greek Flag Liner

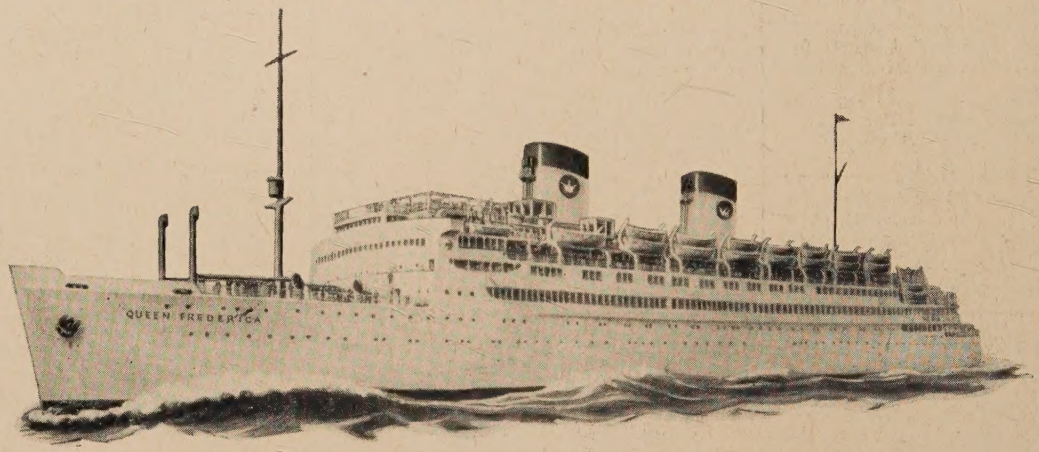

S.S. QUEEN FREDERICA

FROM **NEW YORK**, APRIL 19TH, **BOSTON** 20TH, 1960
TO **PIRAEUS** AND **ISTANBUL**

- ★ Make up your mind now for the trip of your lifetime . . .
- ★ The purpose of this extraordinary trip is to afford Greek-Americans the opportunity of making a pilgrimage to our Patriarchate and pay homage to our beloved Patriarch, ATHENAGORAS the 1st.
- ★ This trip will be a combination of pilgrimage and cruise and it is sponsored by our Church. One of our Bishops will be designated to accompany it as Spiritual Director.
- ★ During the S.S. QUEEN FREDERICA'S stop at Istanbul, pilgrims will have the opportunity of visiting all the historic and scenic sites of this great city.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

MARK DOWN THE DATE **APRIL 19TH 1960**
AND SEE YOUR TRAVEL AGENT NOW FOR RESERVATIONS.

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

HOME LINES AGENCY INC., GENERAL AGENTS
42 Broadway, New York 4, N. Y.